

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 91

49. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2006. április 19.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I Tájékoztatások	
	Bizottság	
2006/C 91/01	Euro-átváltási árfolyamok	1
2006/C 91/02	Euro-átváltási árfolyamok	2
2006/C 91/03	A Bizottság közleménye az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. december 21-i 89/686/EKG tanácsi irányelv végrehajtása keretében ⁽¹⁾	3
2006/C 91/04	Állami támogatás – Portugália – C 4/2006 (ex N 180/2005) sz. támogatás – Djebel, S.A. részére nyújtott támogatás – Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése értelmében ⁽¹⁾	25
2006/C 91/05	Állami támogatás – Franciaország – C 9/2006 (ex NN 85/2005) sz. állami támogatás – A halászatot érintő kockázatok megelőzésére szolgáló alap – Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése értelmében ⁽¹⁾	30
2006/C 91/06	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.4114 – Lottomatica/GTECH) ⁽¹⁾	35
2006/C 91/07	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4121 – Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities) ⁽¹⁾	36
2006/C 91/08	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4172 – Barclays/Tuja) ⁽¹⁾	36
2006/C 91/09	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4130 – ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP) ⁽¹⁾	37
2006/C 91/10	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4087 – Eiffage/Macquarie/APRR) ⁽¹⁾	37

Európai Adatvédelmi Biztos

2006/C 91/11

Az Európai Adatvédelmi Biztos véleménye

- a Schengeni információs rendszer második generációjának (SIS II) létesítéséről, működtetéséről és felhasználásáról (COM(2005) 230 végleges) szóló tanácsi határozati javaslatról,
- a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létesítéséről, működtetéséről és felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatról, és
- a járművek forgalmi engedélyének kiadására hatáskörrel rendelkező tagállami szolgálatoknak a Schengeni Információs Rendszer második generációjához (SIS II) való hozzáféréséről (COM(2005) 237 végleges) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatról 38

I

(Tájékoztatások)

BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2006. április 18.

(2006/C 91/01)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam		
USD	USA dollár	1,2252	SIT	Szlovén tolar	239,6
JPY	Japán yen	144,53	SKK	Szlovák korona	37,48
DKK	Dán korona	7,4621	TRY	Török líra	1,6464
GBP	Angol font	0,6915	AUD	Ausztrál dollár	1,66
SEK	Svéd korona	9,3068	CAD	Kanadai dollár	1,4029
CHF	Svájci frank	1,5645	HKD	Hongkongi dollár	9,5029
ISK	Izlandi korona	93,15	NZD	Új-zélandi dollár	1,9576
NOK	Norvég korona	7,854	SGD	Szingapúri dollár	1,9626
BGN	Bulgár leva	1,9558	KRW	Dél-Koreai won	1 168,6
CYP	Ciprusi font	0,5762	ZAR	Dél-Afrikai rand	7,4234
CZK	Cseh korona	28,565	CNY	Kínai renminbi	9,8188
EEK	Észt korona	15,6466	HRK	Horvát kuna	7,3048
HUF	Magyar forint	266,67	IDR	Indonéz rúpia	11 005,36
LTL	Litván litász/lita	3,4528	MYR	Maláj ringgit	4,5008
LVL	Lett lats	0,696	PHP	Fülöp-szigeteki peso	63,037
MTL	Máltai líra	0,4293	RUB	Orosz rubel	33,778
PLN	Lengyel zloty	3,9268	THB	Thaiföldi baht	46,482
RON	Román lej	3,4876			

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾**2006. április 13.**

(2006/C 91/02)

1 euro =

Pénznem		Átváltási árfolyam	Pénznem		Átváltási árfolyam
USD	USA dollár	1,2094	SIT	Szlovén tolar	239,61
JPY	Japán yen	143,48	SKK	Szlovák korona	37,49
DKK	Dán korona	7,4624	TRY	Török líra	1,635
GBP	Angol font	0,6903	AUD	Ausztrál dollár	1,6634
SEK	Svéd korona	9,326	CAD	Kanadai dollár	1,3885
CHF	Svájci frank	1,5705	HKD	hongkongi dollár	9,3822
ISK	Izlandi korona	92,25	NZD	Új-zélandi dollár	1,9605
NOK	Norvég korona	7,8562	SGD	Szingapúri dollár	1,9444
BGN	Bulgár leva	1,9558	KRW	Dél-Koreai won	1 162,96
CYP	Ciprusi font	0,5764	ZAR	Dél-Afrikai rand	7,4242
CZK	Cseh korona	28,645	CNY	Kínai renminbi	9,7052
EEK	Észt korona	15,6466	HRK	Horvát kuna	7,3075
HUF	Magyar forint	267,73	IDR	Indonéz rúpia	10 869,48
LTL	Litván litász/lita	3,4528	MYR	Maláj ringgit	4,4397
LVL	Lett lats	0,6961	PHP	Fülöp-szigeteki peso	61,982
MTL	Máltai líra	0,4293	RUB	Orosz rubel	33,516
PLN	Lengyel zloty	3,9476	THB	Thaiföldi baht	46,127
RON	Román lej	3,4904			

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A Bizottság közleménye az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv végrehajtása keretében

(2006/C 91/03)

(EGT vonatkozású szöveg)

(Az irányelv értelmében összehangolt szabványok címeinek és hivatkozásainak közzététele)

EsSzZ ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 132:1998 Légzésvédők. Fogalom meghatározások és piktogramok	1999.6.4.	EN 132:1990	Az időpont lejárt (1999.6.30.)
CEN	EN 133:2001 Légzésvédők. Osztályozás	2002.8.10.	EN 133:1990	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 134:1998 Légzésvédők. A szerkezeti elemek elnevezése	1998.6.13.	EN 134:1990	Az időpont lejárt (1998.7.31.)
CEN	EN 135:1998 Légzésvédők. Szakkifejezések	1999.6.4.	EN 135:1990	Az időpont lejárt (1999.6.30.)
CEN	EN 136:1998 Légzésvédők. Teljes álarcok. Követelmények, vizsgálatok, megjelölés EN 136:1998/AC:1999	1998.6.13.	EN 136:1989 EN 136-10:1992	Az időpont lejárt (1998.7.31.)
CEN	EN 137:1993 Légzésvédők. Sűrített levegős készülékek. Követelmények, vizsgálat, megjelölés EN 137:1993/AC:1993	1993.12.23.	EN 137:1986	Az időpont lejárt (1993.12.23.)
CEN	EN 138:1994 Légzésvédők. Friss levegős légzésvédő készülékek teljes álarccal, félálarccal vagy szájcscutorakészlettel. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	1994.12.16.	-	
CEN	EN 140:1998 Légzésvédők. Félálarcok és negyedálarcok. Követelmények, vizsgálatok, megjelölés EN 140:1998/AC:1999	1998.11.6.	EN 140:1989	Az időpont lejárt (1999.3.31.)
CEN	EN 142:2002 Légzésvédők. Szájcsutorakészletek. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2003.4.10.	EN 142:1989	Az időpont lejárt (2003.4.10.)
CEN	EN 143:2000 Légzésvédők. Részecskeszűrők. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2001.1.24.	EN 143:1990	Az időpont lejárt (2001.1.24.)

Figyelmeztetés: A részecskeszűrő tekintetében, amelynek szűrési hatékonysága kizárólag vagy részben, nem szőtt szálakból álló, elektromosan töltött anyagok használata által érhető el, e kihirdetés nem érinti a szabvány 8.7.2.4. pontjának utolsó mondatát, 8.7.3.4. pontjának utolsó mondatát és 10. pontját, amelyekkel kapcsolatban nem vélelmezik a 89/686/EGK irányelv alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek való megfelelést. E figyelmeztetést figyelembe kell venni a következő harmonizált szabványok alkalmazása során is: EN 149:2001; EN 405:2001; EN 1827:1999; EN 12083:1998; EN 12941:1998; EN 12941:1998/A1:2003; EN 12942:1998; EN 12942:1998/A1:2002; EN 13274-7:2002.

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 144-1:2000 Légzésvédők. Gázpalackszelepek. 1. rész: Menetes kialakítású betétes csatlakozók EN 144-1:2000/A1:2003 EN 144-1:2000/A2:2005	2001.1.24. 2004.2.21. 2005.10.6.	EN 144-1:1991 3. megjegyzés 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2001.1.24.) Az időpont lejárt (2003.10.31.) Az időpont lejárt (2005.12.31.)
CEN	EN 144-2:1998 Légzésvédők. Gázpalackszelepek. 2. rész: Kimeneti csatlakozások	1999.6.4.	–	
CEN	EN 144-3:2003 Légzésvédők. Gázpalackszelepek. 3. rész: Kimeneti csatlakozások nitrox és oxigén bűvárgázokhoz	2004.2.21.	–	
CEN	EN 145:1997 Légzésvédők. Hordozható, zárt rendszerű, sűrített oxigénes vagy sűrített oxigénes-nitrogénes típusú légzésvédő készülékek. Követelmények, vizsgálat, megjelölés EN 145:1997/A1:2000	1998.2.19. 2001.1.24.	EN 145:1988 EN 145-2:1992 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.2.28.) Az időpont lejárt (2001.1.24.)
CEN	EN 148-1:1999 Légzésvédők. A légzéscsatlakozók menetei. 1. rész: Zsinórmenetes csatlakozás	1999.6.4.	EN 148-1:1987	Az időpont lejárt (1999.8.31.)
CEN	EN 148-2:1999 Légzésvédők. A légzéscsatlakozók menetei. 2. rész: Középpontos menet-csatlakozás	1999.6.4.	EN 148-2:1987	Az időpont lejárt (1999.8.31.)
CEN	EN 148-3:1999 Légzésvédők. A légzéscsatlakozók menetei. 3. rész: M 45×3-as csatlakozás	1999.6.4.	EN 148-3:1992	Az időpont lejárt (1999.8.31.)
CEN	EN 149:2001 Légzésvédők. Részecskeszűrő félálcok. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2001.12.21.	EN 149:1991	Az időpont lejárt (2001.12.21.)
CEN	EN 165:2005 Személyi szemvédő eszközök. Fogalommeghatározások	Ez az első közzététel	EN 165:1995	2006.5.31.
CEN	EN 166:2001 Személyi szemvédő eszközök. Követelmények	2002.8.10.	EN 166:1995	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 167:2001 Személyi szemvédő eszközök. Optikai vizsgálati módszerek	2002.8.10.	EN 167:1995	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 168:2001 Személyi szemvédő eszközök. Nem optikai vizsgálati módszerek	2002.8.10.	EN 168:1995	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 169:2002 Személyi szemvédő eszközök. Szűrők hegesztéshez és rokon eljárásokhoz. Áteresztési követelmények és ajánlott használat	2003.8.28.	EN 169:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 170:2002 Személyi szemvédő eszközök. Ultraibolya-szűrők. Átereszési követelmények és ajánlott felhasználás	2003.8.28.	EN 170:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 171:2002 Személyi szemvédő eszközök. Infravörösszűrők. Átereszési követelmények és kiválasztási elvek	2003.4.10.	EN 171:1992	Az időpont lejárt (2003.4.10.)
CEN	EN 172:1994 Személyi szemvédő eszközök. Napfényszűrők ipari használatra EN 172:1994/A1:2000 EN 172:1994/A2:2001	1996.5.15. 2000.7.4. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2000.10.31.) Az időpont lejárt (2005.8.10.)
CEN	EN 174:2001 Személyi szemvédő eszközök. Síszemüvegek lesiklóknak	2001.12.21.	EN 174:1996	Az időpont lejárt (2001.12.21.)
CEN	EN 175:1997 Személyi védőeszközök. Szem- és arcvédő eszközök hegesztéshez és hasonló eljárásokhoz	1998.2.19.	–	
CEN	EN 207:1998 Személyi szemvédő eszközök. Lézersugárzás ellen védő szemvédők és szűrők EN 207:1998/A1:2002	1998.11.21. 2003.8.28.	EN 207:1993 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1999.3.31.) Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 208:1998 Személyi szemvédő eszközök. Szemvédők lézerberendezéseken és lézerrendszereken végzett munkákhoz (lézerkezelő-szemvédők) EN 208:1998/A1:2002	1998.11.21. 2003.8.28.	EN 208:1993 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1999.3.31.) Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 250:2000 Lézőkészülékek. Hordozható, nyitott rendszerű, sűrített levegős búvárkészülékek. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2000.6.8.	EN 250:1993	Az időpont lejárt (2000.7.19.)
CEN	EN 269:1994 Légzésvédők. Friss levegős légzésvédő készülékek motoros működtetésű fűvókával és beépített kámszával. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	1994.12.16.	–	
CEN	EN 340:2003 Védőruházat. Általános követelmények	2005.10.6.	EN 340:1993	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 341:1992 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Ereszkedőeszközök EN 341:1992/A1:1996 EN 341:1992/AC:1993	1993.12.23. 1998.11.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.11.6.)
CEN	EN 342:2004 Védőruházat. Hideg ellen védő ruhaegyüttesek	2005.10.6.	–	

EszSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 343:2003 Védőruházat. Védelem eső ellen	2004.2.21.	–	
CEN	EN 348:1992 Védőruházat. Vizsgálati módszer: az anyagok viselkedésének meghatározása megolvadt fém kismértékű kifröccsenésekor EN 348:1992/AC:1993	1993.12.23.	–	
CEN	EN 352-1:2002 Hallásvédők. Általános követelmények. 1. rész: Fültokok	2003.8.28.	EN 352-1:1993	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 352-2:2002 Hallásvédők. Általános követelmények. 2. rész: Füldugók	2003.8.28.	EN 352-2:1993	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 352-3:2002 Hallásvédők. Általános követelmények. 3. rész: Ipari védősisakra szerelt fültokok	2003.8.28.	EN 352-3:1996	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 352-4:2001 Hallásvédők. Biztonsági követelmények és vizsgálatok. 4. rész: Zajszinttől függő fültokok EN 352-4:2001/A1:2005	2002.8.10. Ez az első közzététel	– 3. megjegyzés	2006.4.30.
CEN	EN 352-5:2002 Hallásvédők. Biztonsági követelmények és vizsgálat. 5. rész: Aktív zajcsökkentésű fültokok	2003.8.28.	–	
CEN	EN 352-6:2002 Hallásvédők. Biztonsági követelmények és vizsgálatok. 6. rész: Fültokok villamos hangbemenettel	2003.8.28.	–	
CEN	EN 352-7:2002 Hallásvédők. Biztonsági követelmények és vizsgálatok. 7. rész: Szintfüggő csillapítású füldugók	2003.8.28.	–	
CEN	EN 353-1:2002 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. 1. rész: Merev rögzített vezetéken alkalmazott, vezérelt típusú lezuhanásgátlók	2003.8.28.	EN 353-1:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 353-2:2002 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. 2. rész: Hajlékony rögzített vezetéken alkalmazott, vezérelt típusú lezuhanásgátlók	2003.8.28.	EN 353-2:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 354:2002 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Rögzítőkötelek	2003.8.28.	EN 354:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 355:2002 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Energiaelnyelők	2003.8.28.	EN 355:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 358:1999 Személyi védőeszközök munkahelyzetekhez és magasból való lezuhanás megelőzésére. Övek a munkahelyzet beállítására, fékezésre és rögzítésre	2001.12.21.	EN 358:1992	Az időpont lejárt (2001.12.21.)

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 360:2002 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Visszahúzható típusú lezuhanásgátlók	2003.8.28.	EN 360:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 361:2002 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Teljes testhevederzet	2003.8.28.	EN 361:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 362:2004 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Csatlakozók	2005.10.6.	EN 362:1992	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 363:2002 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Lezuhanásgátló rendszerek	2003.8.28.	EN 363:1992	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 364:1992 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. Vizsgálati módszerek EN 364:1992/AC:1993	1993.12.23.	–	
CEN	EN 365:2004 Személyi védőeszköz magasból való lezuhanás megelőzésére. A használatra, a karbantartásra, az időszakos vizsgálatra, a javításra, a megjelölésre és a csomagolásra vonatkozó általános követelmények	2005.10.6.	EN 365:1992	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 367:1992 Védőruházat. Hő és lángok elleni védelem. Vizsgálati módszer. A láng általi hőátadás meghatározása EN 367:1992/AC:1992	1993.12.23.	–	
CEN	EN 373:1993 Védőruházat. Az anyagok megolvadt fém kifröccsenésével szembeni ellenállásának értékelése	1993.12.23.	–	
CEN	EN 374-1:2003 Védőkesztyűk vegyszerek és mikroorganizmusok ellen. 1. rész: Fogalom meghatározások és teljesítménykövetelmények	2005.10.6.	EN 374-1:1994	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 374-2:2003 Védőkesztyűk vegyszerek és mikroorganizmusok ellen. 2. rész: A behatolási ellenállás meghatározása	2005.10.6.	EN 374-2:1994	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 374-3:2003 Védőkesztyűk vegyszerek és mikroorganizmusok ellen. 3. rész: A vegyszerek átbocsátásával szembeni ellenállás meghatározása	2005.10.6.	EN 374-3:1994	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 379:2003 Személyi szemvédő eszközök. Önműködő hegesztőszűrők	2005.10.6.	EN 379:1994	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 381-1:1993 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 1. rész: Próbapad a láncfűrészvizsgálással szembeni ellenállás vizsgálatához	1993.12.23.	–	
CEN	EN 381-2:1995 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 2. rész: Lábvédők vizsgálati módszerei	1996.1.12.	–	

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 381-3:1996 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 3. rész: Lábbelik vizsgálati módszerei	1996.10.10.	–	
CEN	EN 381-4:1999 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 4. rész: Láncfűrészkezelők védőkesztyűinek vizsgálati módszerei	2000.3.16.	–	
CEN	EN 381-5:1995 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 5. rész: Lábvédők követelményei	1996.1.12.	–	
CEN	EN 381-7:1999 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 7. rész: Láncfűrészkezelők védőkesztyűinek vizsgálati követelményei	2000.3.16.	–	
CEN	EN 381-8:1997 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 8. rész: Láncfűrész elleni lábszárvédők vizsgálati módszerei	1997.10.18.	–	
CEN	EN 381-9:1997 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 9. rész: Láncfűrész elleni lábszárvédők követelményei	1997.10.18.	–	
CEN	EN 381-10:2002 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 10. rész: Felsőtestvédők vizsgálati módszere	2003.8.28.	–	
CEN	EN 381-11:2002 Védőruházat kézi láncfűrészek használói részére. 11. rész: Felsőtestvédők követelményei	2003.8.28.	–	
CEN	EN 388:2003 Védőkesztyűk mechanikai kockázatok ellen	2005.10.6.	EN 388:1994	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 393:1993 Mentőmellények és egyéni úszássegítő eszközök. Úszássegítő eszközök. 50 N EN 393:1993/A1:1998 EN 393:1993/AC:1995	1994.12.16. 1998.11.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.11.6.)
CEN	EN 394:1993 Mentőmellények és egyéni úszássegítő eszközök. Tartozékok	1994.12.16.	–	
CEN	EN 395:1993 Mentőmellények és egyéni úszássegítő eszközök. Mentőmellények. 100 N EN 395:1993/A1:1998 EN 395:1993/AC:1995	1994.12.16. 1998.11.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.11.6.)

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 396:1993 Mentőmellények és egyéni úszássegítő eszközök. Mentőmellények. 150 N EN 396:1993/A1:1998 EN 396:1993/AC:1995	1994.12.16. 1998.11.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.11.6.)
CEN	EN 397:1995 Ipari védősisakok EN 397:1995/A1:2000	1996.1.12. 2001.1.24.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2001.1.24.)
CEN	EN 399:1993 Mentőmellények és egyéni úszássegítő eszközök. Mentőmellények. 275 N EN 399:1993/A1:1998 EN 399:1993/AC:1995	1994.12.16. 1998.11.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.11.6.)
CEN	EN 402:2003 Légzésvédők. Tüdőautomata vezérlésű, hordozható, nyitott rendszerű, sűrített levegős légzésvédő készülékek meneküléshez, teljes álarccal vagy szájcsutorakészlettel. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2004.2.21.	EN 402:1993	Az időpont lejárt (2004.2.21.)
CEN	EN 403:2004 Menekülő légzésvédő készülékek. Kámzsás, szűrős önmentő készülékek tűzből való menekülésre. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2005.10.6.	EN 403:1993	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 404:2005 Menekülő légzésvédő készülékek. Szájcsutorás, szűrős, önmentő készülékek szénmonoxidból való menekülésre	2005.10.6.	EN 404:1993	Az időpont lejárt (2005.12.2.)
CEN	EN 405:2001 Légzésvédők. Szelepes, szűrő félálarccal gázok vagy gázok és részecskék elleni védelemre. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2002.8.10.	EN 405:1992	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 407:2004 Termikus kockázatok (hő és/vagy tűz) ellen védő kesztyűk	2005.10.6.	EN 407:1994	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 420:2003 Védőkesztyűk. Általános követelmények és vizsgálati módszerek 4. megjegyzés	2005.12.2.	EN 420:1994	Az időpont lejárt (2005.12.2.)
CEN	EN 421:1994 Védőkesztyűk ionizáló sugárzás és radioaktív szennyeződés ellen	1994.12.16.	–	
CEN	EN 443:1997 Tűzoltósisakok	1998.2.19.	–	
CEN	EN 458:2004 Hallásvédők. Ajánlások a kiválasztáshoz, a használatához, a gondozáshoz és a karbantartáshoz. Útmutató dokumentum	2005.10.6.	EN 458:1993	Az időpont lejárt (2005.10.6.)

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 463:1994 Védőruházat folyékony vegyszerek ellen. Vizsgáló módszer: folyadék-sugár behatolásával szembeni ellenállás meghatározása (Sugárteszt)	1994.12.16.	–	
CEN	EN 464:1994 A folyékony és a gáznemű vegyszerek – beleértve az aeroszolokat és a szilárd részecskéket – ellen védő ruházat. Vizsgáló módszer: a gázzáró öltözetek tömörségének meghatározása (belső nyomásos vizsgálat)	1994.12.16.	–	
CEN	EN 468:1994 Védőruházat folyékony vegyszerek ellen. Vizsgáló módszer: permet behatolásával szembeni ellenállás meghatározása (Permetteszt)	1994.12.16.	–	
CEN	EN 469:2005 Tűzoltók védőruházatok. A tűzoltás védőruházatának teljesítménykövetelményei	Ez az első közzététel	EN 469:1995	2005.6.30.
CEN	EN 470-1:1995 Hegesztéshez és hasonló műveletekhez használatos védőruházat. 1. rész: Általános követelmények EN 470-1:1995/A1:1998	1996.1.12. 1998.6.13.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.8.31.)
CEN	EN 471:2003 Jó láthatóságot biztosító védőruházat szakmai használatához. Vizsgáló módszerek és követelmények	2005.10.6.	EN 471:1994	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 510:1993 Mozgó gépkatrészek környezetében használandó védőruhák követelményei	1994.12.16.	–	
CEN	EN 511:1994 Védőkesztyűk hideg ellen	2000.3.16.	–	
CEN	EN 530:1994 Védőruházati anyagok kopásállósága. Vizsgáló módszerek EN 530:1994/AC:1995	1995.8.30.	–	
CEN	EN 531:1995 Védőruházat hő hatásának kitett ipari munkások részére (kivéve a tűzoltók és a hegesztők ruházatát) EN 531:1995/A1:1998	1998.11.6. 1999.6.4.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1999.6.4.)
CEN	EN 533:1997 Védőruházat. Hő és láng elleni védelem. Korlátozott lángterjedésű anyagok és anyag-összeállítások	1997.6.14.	–	
CEN	EN 564:1997 Hegymászó felszerelések. Segédkötel. Biztonsági követelmények és vizsgáló módszerek	2002.8.10.	–	
CEN	EN 565:1997 Hegymászó felszerelések. Heveder. Biztonsági követelmények és vizsgáló módszerek	2002.8.10.	–	

EszSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 566:1997 Hegymászó felszerelések. Kötél- és hevedergyűrűk. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	2002.8.10.	–	
CEN	EN 567:1997 Hegymászó felszerelések. Mászógépek. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	2002.8.10.	–	
CEN	EN 568:1997 Hegymászó felszerelések. Jégbiztosítók. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	1997.6.14.	–	
CEN	EN 569:1997 Hegymászó felszerelések. Szögek. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	2002.8.10.	–	
CEN	EN 659:2003 Védőkesztyűk tűzoltók részére	2004.2.21.	EN 659:1996	Az időpont lejárt (2004.2.21.)
CEN	EN 702:1994 Védőruházat. Hő és láng elleni védelem. Vizsgálati módszer: a kontakthő átbocsátásának meghatározása a védőruházaton vagy annak anyagain	1996.1.12.	–	
CEN	EN 795:1996 Magasból való lezuhanás elleni védelem. Kikötőeszközök. Követelmények és vizsgálatok	2000.2.12.	–	

Figyelem: Ez a közzététel nem érinti a 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (az A1 osztály tekintetében), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (az A, C és D osztály tekintetében) bekezdésekben, az A. mellékletben (A.2., A.3., A.5. és A.6. bekezdés), a B. mellékletben és a ZA. mellékletben (az A, C és D osztály tekintetében) említett A (szerkezeti rögzítők), C (vízszintes dinamikus kötéllel ellátott rögzítő eszközök) és D (vízszintes merev rögzítő sínként működő rögzítő eszközök) osztályokban leírt felszereléseket, amelyek tekintetében nem vélelmezhető a 89/686/EGK irányelv rendelkezéseinek való megfelelés.

	EN 795:1996/A1:2000	2001.1.24.	3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2001.4.30.)
CEN	EN 812:1997 Útés elleni fejtű ipari célra	1998.2.19.	–	
	EN 812:1997/A1:2001	2002.8.10.	3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 813:1997 Személyi védőeszközök magasból való lezuhanás megelőzésére. Beülődévederzet	1997.6.14.	–	
CEN	EN 863:1995 Védőruházat. Mechanikai tulajdonságok. Vizsgálati módszer: átlukasztási ellenállás	1996.5.15.	–	
CEN	EN 892:2004 Hegymászó felszerelések. Dinamikus hegymászó kötelek. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	EN 892:1996	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 893:1999 Hegymászó felszerelések. Mászóvas. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	2002.8.10.	–	

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszüntetésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 943-1:2002 A folyékony és a gáznemű vegyszerek – beleértve az aeroszolókat és a szilárd részecskéket – ellen védő ruházat. 1. rész: Vegyszerek ellen védő, szellőztetett és nem szellőztetett, „gáztömör” (1. típusú) és „nem gáztömör” (2. típusú) öltözetek teljesítmény	2003.8.28.	–	
CEN	EN 943-2:2002 A folyékony és a gáznemű vegyszerek – beleértve az aeroszolókat és a szilárd részecskéket – ellen védő ruházat. 2. rész: A mentőcsapatok (ET) vegyszerek ellen védő, „gáztömör” (1. típusú) öltözeteinek teljesítménykövetelményei	2002.8.10.	–	
CEN	EN 958:1996 Hegymászó felszerelések. Energiaelnyelő rendszerek drótköteles (ún. „via ferrata”) mászóutakban való használatra. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	1997.6.14.	–	
CEN	EN 960:1994 Fejformák védősisakok vizsgálatához EN 960:1994/A1:1998	1996.5.15. 1998.11.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.11.6.)
CEN	EN 966:1996 Sisakok légi sportoláshoz EN 966:1996/A1:2000	1996.10.10. 2000.7.4.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2000.9.30.)
CEN	EN 1073-1:1998 Védőruházat radioaktív szennyeződés ellen. 1. rész: Szemcsés radioaktív szennyeződés elleni, szellőztetett védőruházat követelményei és vizsgálati módszerei	1998.11.6.	–	
CEN	EN 1073-2:2002 Védőruházat radioaktív szennyeződés ellen. 2. rész: Szemcsés radioaktív szennyeződés elleni, nem szellőztetett védőruházat követelményei és vizsgálati módszerei	2003.8.28.	–	
CEN	EN 1077:1996 Fejvédők alpesi sífutók részére	1996.10.10.	–	
CEN	EN 1078:1997 Fejvédők kerékpárosok, gördeszka és görkorcsolya használói részére EN 1078:1997/A1:2005	1997.6.14. Ez az első közzététel	– 3. megjegyzés	2006.6.30.
CEN	EN 1080:1997 Ütés elleni védősisakok fiatal gyerekek részére EN 1080:1997/A1:2002 EN 1080:1997/A2:2005	1997.6.14. 2003.8.28. Ez az első közzététel	– 3. megjegyzés 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2003.8.28.) 2006.6.30.

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 1082-1:1996 Védőruházat. Kézi kések vágásai és szúrásai ellen védő kesztyűk és karvédők. 1. rész: Páncélsodrony kesztyűk és karvédők	1997.6.14.	–	
CEN	EN 1082-2:2000 Védőruházat. Kézi kések vágásai és szúrásai ellen védő kesztyűk és karvédők. 2. rész: Páncélsodronytól eltérő anyagból készült kesztyűk és karvédők	2001.12.21.	–	
CEN	EN 1082-3:2000 Védőruházat. Kézi kések vágásai és szúrásai ellen védő kesztyűk és karvédők. 3. rész: Ejtve végzett átvágásvizsgálat kelméhez, készbőrhöz és más anyagokhoz	2001.12.21.	–	
CEN	EN 1095:1998 Fedélzeti biztonsági hevederzet és biztonsági kötél kedvezési célú vízi járműveken. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	1998.11.6.	–	
CEN	EN 1146:2005 Légzésvédők. Sűrített levegős, nyitott rendszerű légzésvédő készülék kámszával, meneküléshez. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	Ez az első közzététel	EN 1146:1997	2006.4.30.
CEN	EN 1149-1:1995 Védőruházat. Elektrosztatikus tulajdonságok. 1. rész: Fajlagos felületi ellenállás (Vizsgálati módszerek és követelmények)	1996.10.10.	–	
CEN	EN 1149-2:1997 Védőruházat. Elektrosztatikus tulajdonságok. 2. rész: Az anyagon keresztüli villamos ellenállás (átmeneti ellenállás) mérésének vizsgálati módszere	1998.2.19.	–	
CEN	EN 1149-3:2004 Védőruházat. Elektrosztatikus tulajdonságok. 3. rész: A töltéscsillapodás mérésének vizsgálati módszerei	2005.10.6.	–	
CEN	EN 1150:1999 Védőruházat. Jó láthatóságot biztosító ruházat nem szakmai használatra. Vizsgálati módszerek és követelmények	1999.6.4.	–	
CEN	EN 1384:1996 Fejvédők lovas sportolók részére EN 1384:1996/A1:2001	1997.6.14. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 1385:1997 Fejvédők vízi sportolók részére EN 1385:1997/A1:2005	1998.6.13. 2005.10.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 1486:1996 Védőruházat tűzoltók részére. Különleges tűzoltáshoz használt hőviszszaverő ruházat követelményei és vizsgálati módszerei	1996.12.3.	–	

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 1621-1:1997 Motorkerékpárosok védőruházata mechanikai ütközés ellen. 1. rész: Ütközésvédők követelményei és vizsgálati módszerei	1998.6.13.	–	
CEN	EN 1621-2:2003 Motorkerékpárosok védőruházata mechanikai ütközés ellen. 2. rész: Motorkerékpárosok hátvédői. Követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	–	
CEN	EN 1731:1997 Szem- és arcvédő eszközök fémhuzalból vagy műanyag szövetből ipari és nem ipari célú alkalmazásra, mechanikai veszélyek és/vagy hőhatás ellen EN 1731:1997/A1:1997	1997.6.14. 1998.6.13.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1998.6.30.)
CEN	EN 1809:1997 Merülési tartozékok. Felfújható kiegyenlítőmellény. Funkcionális és biztonsági követelmények, vizsgálati módszerek	1998.6.13.	–	
CEN	EN 1827:1999 Légzésvédők. Belégzőszelep nélküli és leszerelhető szűrős félálcok gázok vagy gázok és részecskék, vagy csak részecskék elleni védelemre. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2001.2.24.	–	
CEN	EN 1836:2005 Személyi szemvédelem. Napszemüvegek, általános használatú napfényszűrők és szűrők a nap közvetlen megfigyelésére	2005.12.2.	EN 1836:1997	Az időpont lejárt (2006.3.31.)
CEN	EN 1868:1997 Személyi védőeszközök magasból való lezuhanás megelőzésére. Egyenértékű szakkifejezések listája	1997.10.18.	–	
CEN	EN 1891:1998 Személyi védőeszközök magasból való lezuhanás megelőzésére. Kis nyúlású védőköppennyel ellátott kötél	1998.11.6.	–	
CEN	EN 1938:1998 Személyi szemvédő eszközök. Védőszemüvegek motorkerékpárosok és mopedvezetők részére	1999.6.4.	–	
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akusztika. Hallásvédők. 2. rész: Hallásvédők viselésékor az effektív A-hangnyomásszint becslése (ISO 4869-2:1994)	1996.5.15.	–	
CEN	EN ISO 4869-4:2000 Akusztika. Hallásvédők. 4. rész: Az effektív hangnyomásszint mérése szintfüggő, hanghelyreállító fülvédőknél (ISO/TR 4869-4:1998)	2005.10.6.	–	
CEN	EN ISO 6529:2001 Védőruházat. Védelem vegyszerek ellen. A védőruházati anyagok folyadékok és gázok átbocsátásával szembeni ellenállásának meghatározása (ISO 6529:2001)	2005.10.6.	EN 369:1993	Az időpont lejárt (2005.10.6.)

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN ISO 6530:2005 Védőruházat. Védelem folyékony vegyszerek ellen. Az anyagok folyadék-behatolással szembeni ellenállásának vizsgálati módszere (ISO 6530:2005)	2005.10.6.	EN 368:1992	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN ISO 6942:2002 Védőruházat. Hő és tűz elleni védelem. Vizsgálati módszer: sugárzó hőforrásnak kitett anyagok és anyag-összeállítások értékelése (ISO 6942:2002)	2003.8.28.	EN 366:1993	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN ISO 10256:2003 Fej- és arcvédők jégkorongozók részére (ISO 10256:2003)	2005.10.6.	EN 967:1996	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN ISO 10819:1996 Mechanikai rezgés és lökés. Kéz-kar rezgés. A rezgésátvitel mérési és értékelési módszere a kesztyű tenyér részénél (ISO 10819:1996)	1996.12.3.	–	
CEN	EN 12083:1998 Légzésvédők. Szűrő légzőtömlővel (nem légzéscsatlakozóra rögzített szűrővel). Részecskeszűrők, gázsűrők és kombinált szűrők. Követelmények, vizsgálat, megjelölés EN 12083:1998/AC:2000	2000.7.4.	–	
CEN	EN 12270:1998 Hegymászó felszerelések. Ékek. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	2000.3.16.	–	
CEN	EN 12275:1998 Hegymászó felszerelések. Karabinerek. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	2000.3.16.	–	
CEN	EN 12276:1998 Hegymászó felszerelések. Állítható ékek. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek EN 12276:1998/AC:2000	2001.2.24.	–	
CEN	EN 12277:1998 Hegymászó felszerelések. Bekötőeszközök. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	1998.11.6.	–	
CEN	EN 12278:1998 Hegymászó felszerelések. Kötélcsigák. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek	1998.11.6.	–	
CEN	EN 12477:2001 Hegesztők védőkesztyűi EN 12477:2001/A1:2005	2002.8.10. 2005.10.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2005.12.31.)
CEN	EN 12492:2000 Hegymászó felszerelések. Hegymászósíkok. Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek EN 12492:2000/A1:2002	2001.12.21. 2003.8.28.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2003.8.28.)

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 12568:1998 Lábféj- és lábszárvédők. Az orrmerevítők és a behatolással szemben ellenálló fémbetétek követelményei és vizsgálati módszerei	1998.11.6.	–	
CEN	EN 12628:1999 Merülési tartozékok. Kombinált felfújható és menekülési eszközök. Funkcionális és biztonsági követelmények, vizsgálati módszerek EN 12628:1999/AC:2000	2000.7.4.	–	
CEN	EN 12941:1998 Légzésvédők. Rásegítéssel, szűrési típusú légzésvédő készülék sisakkal vagy kámszával. Követelmények, vizsgálat, megjelölés EN 12941:1998/A1:2003	1999.6.4. 2005.10.6.	EN 146:1991 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1999.6.4.) Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 12942:1998 Légzésvédők. Rásegítéssel, szűrési típusú légzésvédő készülék teljes, fél- vagy negyedálarccal. Követelmények, vizsgálat, megjelölés EN 12942:1998/A1:2002	1999.6.4. 2003.8.28.	EN 147:1991 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1999.6.4.) Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 13034:2005 Védőruházat folyékony vegyszerek ellen. Teljesítménykövetelmények a folyékony vegyszerek ellen korlátozott védőteljesítményt nyújtó vegyszerek ellen védő ruházathoz (6. típusú és PB [6] típusú eszköz)	2005.10.6.	–	
CEN	EN 13061:2001 Védőruházat. Labdarúgó játékosok sípcsontvédői. Követelmények és vizsgálati módszerek	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13087-1:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 1. rész: Vizsgálati körülmények és kondicionálás EN 13087-1:2000/A1:2001	2002.8.10. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 13087-2:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 2. rész: Ütécscillapítás EN 13087-2:2000/A1:2001	2002.8.10. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 13087-3:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 3. rész: Áthatolás-ellenállás EN 13087-3:2000/A1:2001	2002.8.10. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 13087-4:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 4. rész: A rögzítő rendszer hatékonysága	2001.12.21.	–	

EszSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 13087-5:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 5. rész: A rögzítő rendszer szilárdsága	2001.2.24.	–	
CEN	EN 13087-6:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 6. rész: Látótér EN 13087-6:2000/A1:2001	2002.8.10. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 13087-7:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 7. rész: Gyúlékonysági ellenállás EN 13087-7:2000/A1:2001	2002.8.10. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.8.10.)
CEN	EN 13087-8:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 8. rész: Villamos tulajdonságok EN 13087-8:2000/A1:2005	2001.12.21. 2005.10.6.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 13087-10:2000 Védősisakok. Vizsgálati módszerek. 10. rész: Sugárzóhő elleni ellenállás	2001.12.21.	–	
CEN	EN 13138-1:2003 Felszínen tartó segédesszközök úszástanításhoz. 1. rész: Felszínen tartó, testen viselt segédesszközök biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei	2005.10.6.	–	
CEN	EN 13158:2000 Védőruházat. Védőkabátok, test- és vállvédők lovasok részére. Követelmények és vizsgálati módszerek	2001.2.24.	–	
CEN	EN 13178:2000 Személyi szemvédő eszközök. Szemvédő eszközök motoros szánok használói részére	2001.12.21.	–	
CEN	EN 13274-1:2001 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 1. rész: Az alászívás és a teljes alászívás meghatározása	2001.12.21.	–	
CEN	EN 13274-2:2001 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 2. rész: Gyakorlati teljesítményvizsgálatok	2001.12.21.	–	
CEN	EN 13274-3:2001 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 3. rész: A légzési ellenállás meghatározása	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13274-4:2001 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 4. rész: Gyúlékonysági vizsgálatok	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13274-5:2001 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 5. rész: Klímafeltételek	2001.12.21.	–	

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 13274-6:2001 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 6. rész: A belégzési levegő szén-dioxid-tartalmának meghatározása	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13274-7:2002 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 7. rész: A részecskeszűrők áthatolásiának meghatározása	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13274-8:2002 Légzésvédők. Vizsgálati módszerek. 8. rész: A dolomitpor-telítődés meghatározása	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13277-1:2000 Védőeszköz küzdősportokhoz. 1. rész: Általános követelmények és vizsgálati módszerek	2001.2.24.	–	
CEN	EN 13277-2:2000 Védőeszköz küzdősportokhoz. 2. rész: Kiegészítő követelmények és vizsgálati módszerek lábfejtvédőkhöz, sípcsontvédőkhöz és alsókarvédőkhöz	2001.2.24.	–	
CEN	EN 13277-3:2000 Védőeszköz küzdősportokhoz. 3. rész: Kiegészítő követelmények és vizsgálati módszerek törzsvédőkhöz	2001.2.24.	–	
CEN	EN 13277-4:2001 Védőeszköz küzdősportokhoz. 4. rész: Kiegészítő követelmények és vizsgálati módszerek fejtvédőkhöz	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13277-5:2002 Védőeszköz küzdősportokhoz. 5. rész: Kiegészítő követelmények és vizsgálati módszerek nemiszerv-védőkhöz és altestvédőkhöz	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13277-6:2003 Védőeszköz küzdősportokhoz. 6. rész: Kiegészítő követelmények és vizsgálati módszerek női mellvédőkhöz	2004.2.21.	–	
CEN	EN 13287:2004 Személyi védőeszköz. Lábbeli. A csúszási ellenállás vizsgálati módszere	2005.10.6.	–	
CEN	EN 13356:2001 Nem szakmai használatú, láthatóságot biztosító kiegészítők. Vizsgálati módszerek és követelmények	2001.12.21.	–	
CEN	EN 13484:2001 Védősisakok szánkót használók részére	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13546:2002 Védőruházat. Kéz-, kar-, mellkas-, altest-, láb-, lábfej- és nemiszerv-védők gyeplabdakapusoknak és sípcsontvédők gyeplabdajátékosoknak. Követelmények és vizsgálati módszerek	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13567:2002 Védőruházat. Kéz-, kar-, mellkas-, altest-, láb-, nemiszerv- és arcvédők vívóknak. Követelmények és vizsgálati módszerek	2003.8.28.	–	

EszSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 13594:2002 Védőkesztyűk hivatásos motorkerékpárosoknak. Követelmények és vizsgálati módszerek	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13595-1:2002 Védőruházat hivatásos motorkerékpárosoknak. Kabátok, nadrágok és egy- vagy többrészes ruhák. 1. rész: Általános követelmények	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13595-2:2002 Védőruházat hivatásos motorkerékpárosoknak. Kabátok, nadrágok és egy- vagy többrészes ruhák. 2. rész: Útközési súrlódással szembeni ellenállás meghatározása	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13595-3:2002 Védőruházat hivatásos motorkerékpárosoknak. Kabátok, nadrágok és egy- vagy többrészes ruhák. 3. rész: A repesztőszilárdság meghatározásának vizsgálati módszere	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13595-4:2002 Védőruházat hivatásos motorkerékpárosoknak. Kabátok, nadrágok és egy- vagy többrészes ruhák. 4. rész: Az ejtveátvágási ellenállás meghatározásának vizsgálati módszere	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13634:2002 Védőlábbeli hivatásos motorkerékpárosok részére. Követelmények és vizsgálati módszerek	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13781:2001 Védősisakok motoros szánok és bobok vezetői és utasai részére	2002.8.10.	–	
CEN	EN 13794:2002 Légzészvédők. Hordozható, zárt rendszerű menekülőkészülék. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2003.8.28.	EN 1061:1996 EN 400:1993 EN 401:1993	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 13819-1:2002 Hallásvédők. Vizsgálatok. 1. rész: Fizikai vizsgálati módszerek	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13819-2:2002 Hallásvédők. Vizsgálatok. 2. rész: Akusztikai vizsgálati módszerek	2003.8.28.	–	
CEN	EN 13911:2004 Védőruházat tűzoltók részére. A tűzoltók kármzsáinak követelményei és vizsgálati módszerei	2005.10.6.	–	
CEN	EN 13949:2003 Légzőkészülékek. Hordozható, nyitott rendszerű búvárkészülék sűrített nitroxszal és oxigénnel való használatra. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2004.2.21.	–	
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Szilárd részecskék ellen használt védőruházat. 1. rész: A levegőben lebegő szilárd részecskék ellen az egész testet védő, vegyszerek elleni védőruházat (5. típusú ruházat) teljesítménykövetelményei (ISO 13982-1:2004)	2005.10.6.	–	

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Szilárd részecskék ellen használt védőruházat. 2. rész: A finomrészecske-aeroszolok ruhákba való beszívásának meghatározási módszere (ISO 13982-2:2004)	2005.10.6.	–	
CEN	EN ISO 13995:2000 Védőruházat. Mechanikai jellemzők. Vizsgálati módszer az anyagok átlukasztással és dinamikus továbbszakítással szembeni ellenállásának meghatározására (ISO 13995:2000)	2005.10.6.	–	
CEN	EN ISO 13997:1999 Védőruházat. Mechanikai jellemzők. Éles tárgyakkal való vágással szembeni ellenállás meghatározása (ISO 13997:1999) EN ISO 13997:1999/AC:2000	2000.7.4.	–	
CEN	EN ISO 13998:2003 Védőruházat. Kézi kések vágásai és szúrásai ellen védő kötények, nadrágok és mellények (ISO 13998:2003)	2003.8.28.	EN 412:1993	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN 14021:2003 Kő elleni pajzsok terepmotorozáshoz, amelyek alkalmasak a motoros védelmére a kövek és törmelékek ellen. Követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14052:2005 Nagyteljesítményű ipari védősisakok	Ez az első közzététel	–	
CEN	EN 14058:2004 Védőruházat. Hideg környezet ellen védő ruhadarabok	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14120:2003 Védőruházat. Csukló-, tenyer-, térd- és könyökvédők görkorcsolya-sport-eszközök használói részre. Követelmények és vizsgálati módszerek	2004.2.21.	–	
CEN	EN 14126:2003 Védőruházat. Fertőző szerek ellen védő ruházat teljesítménykövetelményei és vizsgálati módszerei	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14143:2003 Légzőkészülékek. Hordozható, regenerációs búvárkészülékek	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14225-1:2005 Búvárruhák. 1. rész: Nedves ruhák. Követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14225-2:2005 Búvárruhák. 2. rész: Száraz ruhák. Követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14225-3:2005 Búvárruhák. 3. rész: Aktívan melegített vagy hűtött ruhák (rendszerek). Követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	–	

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 14225-4:2005 Búvárruhák. 4. rész: Egy atmoszférás ruhák (ADS). Emberi tényező követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14325:2004 Védőruházat vegyszerek ellen. Vizsgálati módszerek és a vegyszerek ellen védő ruházati anyagok, a varratok, az oldható és nem oldható kapcsolatok teljesítményosztályba sorolása	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14328:2005 Védőruházat. Motoros kések vágásai ellen védő kesztyűk és karvédők. Követelmények és vizsgálati módszerek	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14360:2004 Védőruházat eső ellen. Kész ruhadarabok vizsgálati módszere. Nagy energiájú esőcseppek hatása	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14387:2004 Légzésvédők. Gázszűrő betét(ek) és kombinált szűrő(k). Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2005.10.6.	EN 141:2000 EN 371:1992 EN 372:1992	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 14404:2004 Személyi védőeszköz. Térdvédők térdelő helyzetben végzett munkához	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14435:2004 Légzésvédők. Nyomólevegős, nyitott rendszerű légzésvédő készülék félálarccal, csak túlnyomással való használatra. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14458:2004 Személyi szemvédő eszközök. Tűzoltó-, mentő- és vészhelyzeti szolgálatok által tűzoltó- és nagy teljesítményű ipari védősisakokkal együtt használt arcvédők és álarcok	2005.10.6.	–	
CEN	EN ISO 14460:1999 Védőruházat autóversenyzők részére. Hő és láng elleni védelem. Teljesítmény-követelmények és vizsgálati módszerek (ISO 14460:1999) EN ISO 14460:1999/A1:2002 EN ISO 14460:1999/AC:1999	2000.3.16. 2002.8.10.	– 3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2002.9.30.)
CEN	EN 14529:2005 Légzésvédők. Túlnyomásos tüdőautomata befogadására tervezett, sűrített levegős, nyitott rendszerű légzésvédő készülék félálarccal, csak menekülési célra	Ez az első közzététel	–	
CEN	EN 14572:2005 Nagyteljesítményű védősisakok lovagláshoz	2005.10.6.	–	
CEN	EN 14593-1:2005 Légzésvédők. Nyomólevegős légzésvédő készülék tüdőautomatával. 1. rész: Készülék teljes álarccal. Követelmények, vizsgálat, megjelölés	2005.10.6.	EN 139:1994	Az időpont lejárt (2005.12.2.)

EszSz (1)	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN 14593-2:2005 Légzésvédők. Nyomólevegős légzésvédő készülék tüdőautomatával. 2. rész: Készülék túlnyomásos félálarccal. Követelmények, vizsgálat, megjelölés EN 14593-2:2005/AC:2005	2005.10.6.	EN 139:1994	Az időpont lejárt (2005.12.2.)
CEN	EN 14594:2005 Légzésvédők. Állandó adagolású nyomólevegős légzésvédő készülék. Követelmények, vizsgálat, megjelölés EN 14594:2005/AC:2005	2005.10.6.	EN 271:1995 EN 12419:1999 EN 139:1994 EN 1835:1999 EN 270:1994	Az időpont lejárt (2005.12.2.)
CEN	EN 14605:2005 Védőruházat folyékony vegyszerek ellen. Teljesítménykövetelmények folyadékzáró (3. típus) vagy permetzáró (4. típus) kapcsolatokkal rendelkező ruházathoz, beleértve csak a testrészek védelmét ellátó darabokat (PB [3] és PB [4] típusok)	2005.10.6.	EN 467:1995 EN 466:1995 EN 465:1995	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN ISO 14877:2002 Védőruházat szemcsés csiszolóanyagokat használó szemceszóróási műveletekhez (ISO 14877:2002)	2003.8.28.	–	
CEN	EN ISO 15025:2002 Védőruházat. Hő és láng elleni védelem. A korlátozott lángterjedés vizsgálati módszere (ISO 15025:2000)	2003.8.28.	EN 532:1994	Az időpont lejárt (2003.8.28.)
CEN	EN ISO 15027-1:2002 Merülőruhák. 1. rész: Állandóan viselt ruhák, követelmények, beleértve a biztonságot (ISO 15027-1:2002)	2003.4.10.	–	
CEN	EN ISO 15027-2:2002 Merülőruhák. 2. rész: Menekülőruhák, követelmények, beleértve a biztonságot (ISO 15027-2:2002)	2003.4.10.	–	
CEN	EN ISO 15027-3:2002 Merülőruhák. 3. rész: Vizsgálati módszerek (ISO 15027-3:2002)	2003.4.10.	–	
CEN	EN ISO 15831:2004 Ruházat. Élettani hatások. A hőszigetelés mérése hőhatásnak kitett tanbábu segítségével (ISO 15831:2004)	2005.10.6.	–	
CEN	EN ISO 17249:2004 Biztonsági lábbeli láncfűrészvágással szembeni ellenállással (ISO 17249:2004)	2005.10.6.	–	
CEN	EN ISO 20344:2004 Személyi védőeszköz. Lábbeli-vizsgálati módszerek (ISO 20344:2004)	2005.10.6.	EN 344:1992 EN 344-2:1996	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN ISO 20345:2004 Személyi védőeszköz. Biztonsági lábbeli (ISO 20345:2004)	2005.10.6.	EN 345:1992 EN 345-2:1996	Az időpont lejárt (2005.10.6.)

EszSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	Első közzététel HL	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja 1. megjegyzés
CEN	EN ISO 20346:2004 Személyi védőeszköz. Védőlábbeli (ISO 20346:2004)	2005.10.6.	EN 346-2:1996 EN 346:1992	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN ISO 20347:2004 Személyi védőeszköz. Munkalábbeli (ISO 20347:2004)	2005.10.6.	EN 347:1992 EN 347-2:1996	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
CEN	EN 24869-1:1992 Akusztika. Hallásvédők. Szubjektív módszer a hangcsillapítás mérésére (ISO 4869-1:1990)	1994.12.16.	–	
CEN	EN 24869-3:1993 Akusztika. Hallásvédők. 3. rész: Egyszerűsített módszer a beiktatási csillapítás mérésére a fültek típusú hallásvédők esetében, minőségi vizsgálatok céljaira (ISO/TR 4869-3:1989)	1994.12.16.	–	
CENELEC	EN 50237:1997 Mechanikai védelemmel ellátott kesztyűk feszültség alatti munkavégzéshez	1999.6.4.	–	
CENELEC	EN 50286:1999 Villamosan szigetelő védőruházat kisfeszültségű berendezésekhez	2000.3.16.	–	
CENELEC	EN 50321:1999 Villamosan szigetelő lábbeli kisfeszültségű villamos berendezéseken végzendő munkákhoz	2000.3.16.	–	
CENELEC	EN 50365:2002 Villamosan szigetelő védősisak kisfeszültségű villamos berendezésekben való használatra	2003.4.10.	–	
CENELEC	EN 60743:2001 Feszültség alatti munkavégzés. Szerszámokra, szerkezetekre és eszközökre vonatkozó fogalom meghatározások (IEC 60743:2001)	2003.4.10.	EN 60743:1996 Note 2.1	Az időpont lejárt (2004.12.1.)
CENELEC	EN 60895:2003 Feszültség alatti munkavégzés. Vezetőképes ruházat legfeljebb 800 kV névleges váltakozó feszültségen és (600 kV egyenfeszültségen való használatra (IEC 60895:2002 (Módosítva))	2005.10.6.	EN 60895:1996 Note 2.1	2006.7.1.
CENELEC	EN 60903:2003 Feszültség alatti munkavégzés. Szigetelő anyagú kesztyűk (Módosítva)	2005.10.6.	EN 60903:1992 és módosítása + EN 50237:1997 Note 2.1	2006.7.1.
CENELEC	EN 60984:1992 Szigetelőanyagú karvédők feszültség alatti munkavégzéshez (IEC 60984:1990 (Módosítva))	1999.6.4.	–	
	EN 60984:1992/A1:2002 (IEC 60984:1990/A1:2002)	2003.4.10.	3. megjegyzés	Az időpont lejárt (2005.10.6.)
	EN 60984:1992/A11:1997	1999.6.4.	3. megjegyzés	Az időpont lejárt (1999.6.4.)

(1) ESzSz: Európai Szabványügyi Szervezetek:

– CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brüsszel, Tel. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)– CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brüsszel, Tel. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)– ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tel. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

1. megjegyzés A megfelelésre vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja általában megegyezik az Európai Szabványügyi Szervezet által meghatározott visszavonás időpontjával, azonban felhívjuk e szabványok használóinak a figyelmét arra, hogy bizonyos kivételes esetekben ez másképpen lehet.
- 2.1. megjegyzés Az új (vagy módosított) szabvány alkalmazási területe ugyanaz, mint a helyettesített szabványé. A megadott időponttól kezdve a helyettesített szabvány nem szolgáltat alapot az irányelv alapvető követelményeinek való megfelelés feltételezéséhez.
3. megjegyzés Módosítások esetén a hivatkozott szabvány EN CCCC:YYYY, a korábbi módosításai, amennyiben van olyan, és az újak pedig idézett módosítások. A helyettesített szabvány (3. oszlop) ennek értelmében az EN CCCC:YYYY-ből valamint annak korábbi módosításából áll, de ebbe nem tartoznak az idézett módosítások. A meghatározott időpontban a helyettesített szabvány esetében megszűnik az irányelv lényeges követelményeinek való megfelelésre vonatkozó vélelem.
4. megjegyzés Az EN 420:2003 szabvány által előírt megfelelés az 1.2.1.1. alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmény vonatkozásában és a kesztyűk anyaga Cr(VI)-tartalmát illetően akkor vélelmezhető, ha a Cr(VI)-ra vonatkozó vizsgálati módszer kimutatási határa 3 mg/kg vagy annál alacsonyabb.

MEGJEGYZÉS:

- A szabványok hozzáférhetőségével kapcsolatos bármilyen információ az Európai Szabványügyi Szervezetenél, vagy a nemzeti szabványügyi testületeknél kérhető, ez utóbbiak listája a 98/48/EK ⁽¹⁾ irányelvvel módosított 98/34/EK ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv mellékletét képezi.
- A hivatkozások közzététele az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* nem vonja maga után azt, hogy a szabványok az összes közösségi nyelven elérhetők.
- Ez a lista az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* korábbiakban közzétett minden listát helyettesít. A Bizottság biztosítja ennek a listának a frissítését.

Az összehangolt szabványokról további információk az interneten:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ HL L 217., 1998.8.5., 18. o.

⁽²⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – PORTUGÁLIA**C 4/2006 (ex N 180/2005) sz. támogatás – Djebel, S.A. részére nyújtott támogatás****Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése értelmében**

(2006/C 91/04)

(EGT vonatkozású szöveg)

A Bizottság a 2006. február 22-i levelében, amelynek hiteles nyelvű másolata megtalálható ezen összefoglalót követően, értesítette Portugáliát az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítására vonatkozó határozatáról a fent említett intézkedéssel kapcsolatosan.

Az érdekelt felek a bizottsági eljárás tárgyát képező támogatásra vonatkozó észrevételeiket az ezen összefoglaló és az ezt követő levél közzétételét követő egy hónapon belül az alábbi címre nyújthatják be:

European Commission (Európai Bizottság)
Directorate-General for Competition (Versenypolitikai Főigazgatóság)
State aid Registry (Állami Támogatások Hivatala)
B-1049 Brussels/Bruxelles
Fax: (32-2) 296 12 42

Ezeket az észrevételeket közlik Portugáliával. Az észrevételeket előterjesztő érdekelt felek írásban, kérésüket megindokolva kérhetik azonosságuk bizalmas kezelését.

AZ ÖSSZEFOGLALÁS SZÖVEGE

A bejelentett intézkedés a Djebel – S.G.P.S., S.A. (a továbbiakban: „Djebel”), egy madeirai (Portugália) székhelyű jelentős vállalatnak nyújtott támogatás. A vállalat a Pestana Group, a Portugáliában működő legfontosabb szállodalánc része.

A támogatás célja, hogy fedezze a Djebel azon költségeinek egy részét, amelyek a RASH – Administração de Hotéis de Turismo, Lda – amelynek egyetlen vagyontárgya egy Rio de Janeiro-ban (Brazília) található szálloda, a Hotel Rio Atlântico – részvényének megvásárlásakor merültek fel.

A RASH tőkéjében részesedét 1999. októberében szereztek, és vétel pillanatában a hotel már teljes mértékben működőképes volt.

Az említett projekt esetében alkalmazandó támogatási eszköz kedvezményes kamatozású kölcsön. A beruházás támogatható költségeinek összege 14 720 474 euró, a támogatás 573 464 eurós összege pedig 3,90 %-os támogatási intenzitásnak felel meg.

A Bizottság úgy gondolja, hogy a bejelentett intézkedés állami támogatásnak minősül az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése, valamint az EKG-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében, illetve értékelte, milyen mértékben egyeztethető össze a támogatás a közös piaccal az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában szereplő mentesség részeként és a bizonyos gazdasági tevékenységek fejlesztésének elősegítését célzó támogatással kapcsolatban anélkül, hogy a közös érdekekkel jelentős mértékben ütköző módon, hátrányosan befolyásolná a kereskedelem feltételeit.

Jelenleg még nincs kimutatva, hogy a támogatásra szükség volt a befektetés megvalósításához, illetve hogy arra ösztönző hatást gyakorolt. A Bizottságnak kételyei vannak arra vonatkozóan is, hogy milyen mértékben járul hozzá a támogatás a portugáliai turisztikai tevékenységek fejlődéséhez, anélkül hogy károsan befolyásolná az EU-ban fennálló kereskedelmi feltételeket.

A LEVÉL SZÖVEGE

„A Comissão informa o Governo português de que, após ter examinado as informações prestadas pelas Vossas autoridades sobre o auxílio citado em epígrafe, decidiu dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.

1. PROCEDIMENTO

1. Por carta de 5 de Abril de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registada na Comissão em 7 de Abril de 2005, as autoridades portuguesas, nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado, notificaram à Comissão o auxílio acima referido.
2. Por cartas com a referência D/54365, de 7 de Junho de 2005, e D/57443, de 26 de Setembro de 2005, dirigidas à Representação Permanente de Portugal, os serviços da Comissão solicitem as autoridades portuguesas informações adicionais sobre este auxílio.
3. Por cartas de 25 de Julho, 26 de Setembro e 23 de Dezembro de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registadas na Comissão respectivamente em 27 de Julho e 28 de Setembro de 2005 e 3 de Janeiro de 2006, as autoridades portuguesas forneceram informações adicionais.

2. DESCRIÇÃO DO AUXÍLIO

Investimento e objectivo

4. A medida notificada consiste na concessão de auxílio à Djebel — S.G.P.S., S.A. (a seguir denominada “Djebel”), uma empresa situada na Madeira — Portugal.
5. A medida diz respeito a uma candidatura individual no âmbito do regime de auxílios N667/1999 — medida 1.2 do programa operacional para a economia. Este regime foi aprovado pela Comissão em 8 de Agosto de 2000 ⁽¹⁾ e a decisão previa que os projectos de investimento directo no estrangeiro por parte de grandes empresas tivessem que ser notificados individualmente à Comissão. Este regime, em vigor de 2000 a 2006, destina-se a favorecer estratégias empresariais modernas e competitivas. A candidatura individual notificada é abrangida por uma das categorias específicas de investimento do regime, a saber, investimentos relacionados com a internacionalização de agentes económicos.
6. O auxílio tem por objectivo suportar parte dos custos incorridos pela Djebel para adquirir acções no capital da RASH — Administração de Hotéis de Turismo, Lda, uma empresa brasileira cujo único activo é o hotel Rio Atlântico, situado no Rio de Janeiro, Brasil.
7. O capital da RASH foi adquirido em Outubro de 1999 e o hotel encontrava-se já plenamente operacional no momento da aquisição.

As empresas envolvidas

8. A Djebel não satisfaz os critérios de independência estabelecidos no artigo 3.º do anexo da Recomendação da Comissão de 3 de Abril de 1996 relativa à definição de pequenas e médias empresas ⁽²⁾, nem da Recomendação de 6 de Maio de 2003 relativa à definição de micro, pequenas e médias empresas ⁽³⁾. Esta empresa faz parte do grupo Pestana, que é o principal grupo hoteleiro em Portugal e que não é abrangido pela definição de PME. Por conseguinte, a Djebel é uma grande empresa.
9. A Djebel gere uma sociedade holding no Brasil, cujo objectivo consiste em investir e em gerir hotéis e actividades turísticas.
10. O grupo Pestana tinha já adquirido um hotel em Moçambique antes de realizar o investimento abrangido pela presente notificação e adquiriu 4 hotéis adicionais no Brasil posteriormente ao mesmo.

⁽¹⁾ Por carta SG(2000) D/106085, JO C 266 de 16. 9. 2000, p. 4.

⁽²⁾ JO L 107 de 30.4.1996.

⁽³⁾ JO L 124 de 20.5.2003.

O auxílio

11. O instrumento de auxílio a utilizar para efeitos do presente projecto é um empréstimo em condições favoráveis. Os custos elegíveis do investimento elevam-se a 14 720 474 euros e o montante do auxílio a 573 464 euros ⁽⁴⁾, o que corresponde a uma intensidade de auxílio líquida de 3,90 %.
12. O Estado concederia à Djebel um montante adicional para cobrir os custos relativos a estudos e assistência técnica, garantias financeiras e assistência jurídica, no âmbito do Regulamento *de minimis* ⁽⁵⁾.

Pedidos de auxílio estatal

13. Em 24 de Maio de 1999, a Djebel apresentou uma proposta à F. Turismo — Capital de Risco, S.A. (a seguir denominada “FCR”), um fundo de capital de risco propriedade de empresas públicas e privadas, para a sua participação no projecto previsto. De acordo com as autoridades portuguesas, as intervenções deste fundo não contêm elementos de auxílio estatal na acepção do artigo 87.º do Tratado CE.
14. O pedido formal de auxílio no âmbito do regime N667/1999 foi apresentado em 31 de Janeiro de 2001.

3. APRECIÇÃO DO AUXÍLIO

15. A apreciação que se segue destina-se a resumir as questões relevantes de direito e de facto, a fim de incluir uma apreciação preliminar quanto ao carácter de auxílio da medida projectada e suprimir as dúvidas quanto à sua compatibilidade com o mercado comum.

A obrigação de notificação

16. As autoridades portuguesas notificaram o auxílio projectado antes da sua concessão ao beneficiário. Referiram igualmente que o auxílio não seria concedido antes da sua aprovação pela Comissão.
17. Consequentemente, a Comissão considera que, ao notificarem a intenção de conceder um auxílio a este beneficiário, as autoridades portuguesas cumpriram a obrigação que lhes incumbe por força do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE de informarem a Comissão atempadamente dos projectos relativos à concessão ou alteração de auxílios, para que esta possa apresentar as suas observações.

⁽⁴⁾ O empréstimo em condições favoráveis ascende a 3 680 119 euros (25 % dos custos elegíveis), não vence juros e é concedido por um período de 6 anos. Será reembolsado em 11 prestações semestrais a começar no segundo semestre. A taxa de referência aplicável em Portugal na data da realização do investimento era de 4,76 %. O montante bruto do auxílio é igual ao seu montante líquido, uma vez que a empresa se encontra situada no *offshore* da Madeira e não está sujeita ao imposto sobre o rendimento das sociedades até ao final de 2011.

⁽⁵⁾ Regulamento (CE) n.º 69/2001 da Comissão, de 12 de Janeiro de 2001, relativo à aplicação dos artigos 87.º e 88.º do Tratado CE aos auxílios *de minimis*; JO L 10 de 13. 1. 2001, pp. 30-32.

A existência de auxílio estatal

18. Nos termos da medida notificada, uma grande empresa receberia fundos para investir no sector do turismo no Brasil, no contexto de uma estratégia de internacionalização. Esta medida traduz-se num tratamento preferencial da empresa beneficiária, conferindo-lhe uma vantagem ou um incentivo em comparação com outras empresas, falseando ou ameaçando falsear desta forma a concorrência.
19. O auxílio seria concedido a uma empresa no sector do turismo da UE, no qual existem ou podem existir trocas comerciais entre Estados-Membros ou ao qual empresas de outros Estados-Membros podem desejar aceder. Por conseguinte, a medida pode afectar o comércio entre Estados-Membros.
20. O auxílio é financiado por recursos públicos.
21. A Comissão considera, nesta fase, que a medida notificada constitui, por conseguinte, um auxílio na acepção do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE e do n.º 1 do artigo 61.º do Acordo EEE.

Compatibilidade

22. Nos termos do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE, a Comissão considera, normalmente, incompatíveis com o mercado comum os auxílios ao investimento a favor de grandes empresas. Só são normalmente concedidas isenções no caso de auxílios ao investimento relativos a projectos realizados em regiões elegíveis para auxílios com finalidade regional na acepção do n.º 3, alíneas a) ou c), do artigo 87.º do Tratado CE. Contudo, o investimento notificado é realizado num país terceiro e as isenções de carácter regional previstas no n.º 3, alíneas a) e c), do artigo 87.º do Tratado CE não podem ser aplicáveis a tal investimento.
23. Assim sendo, a isenção prevista no n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE relativa aos auxílios destinados a facilitar o desenvolvimento de certas actividades económicas é a única possibilidade para aprovar este auxílio.
24. Para o efeito, a Comissão deve demonstrar que este terá um impacto positivo no sector do turismo em Portugal (e, portanto, na UE) e que não afectará as condições comerciais na UE numa medida contrária ao interesse comum. Além disso, deve ser estabelecido que a perspectiva de obtenção do auxílio foi necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um claro efeito de incentivo.
25. Até à data, a Comissão aprovou auxílios a investimentos directos no estrangeiro (a seguir denominados "IDE") principalmente a favor de PME. Em relação a grandes empresas, a Comissão ainda não desenvolveu uma linha de orientação precisa. Portanto, tem tomado decisões

nestes casos com base numa análise individual detalhada. Nos casos em que a Comissão tinha dúvidas sobre a existência de uma falha de mercado e/ou sobre o cumprimento do critério da necessidade, procedeu à abertura do procedimento formal de investigação.

Contribuição para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal

26. De acordo com as autoridades portuguesas, o auxílio terá vários impactos positivos em Portugal, nomeadamente:
  - aumento das receitas consolidadas do grupo na Madeira,
  - aumento dos fluxos turísticos bilaterais entre a UE e o Brasil, uma vez que Portugal é o principal ponto de entrada de turistas brasileiros na Europa,
  - promoção de outras actividades conexas: transportes, operadores turísticos, etc.,
  - reforço das relações com o Mercosul, uma das principais prioridades da política externa da UE.
27. As autoridades portuguesas explicam que o projecto notificado não conduz a qualquer perda de postos de trabalho em Portugal, nem à deslocalização de actividades. A posição do grupo em Portugal é mesmo reforçada graças ao investimento notificado, uma vez que:
  - o beneficiário possui a grande maioria dos seus hotéis em Portugal e a aquisição de um hotel no Brasil não altera a situação de forma significativa,
  - o investimento no Brasil faz parte de uma estratégia de diversificação destinada a desenvolver e consolidar as actividades do beneficiário. A internacionalização do grupo aumenta os seus resultados e a sua competitividade na Europa,
  - graças à internacionalização, o grupo reforça a sua estrutura de gestão em Portugal, uma vez que mantém todas as suas funções de coordenação financeira, operacional e comercial em Portugal.
28. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um impacto positivo no sector do turismo em Portugal. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos suficientes sobre o impacto do projecto no sector do turismo em Portugal, em especial em termos de criação directa e/ou indirecta de emprego, repatriação de rendimentos e evolução da política de investimento do beneficiário em Portugal. A Comissão convida, por conseguinte, as autoridades portuguesas a apresentarem informações pormenorizadas e concretas sobre esta questão, a fim de permitir uma apreciação do eventual impacto positivo do projecto no sector do turismo em Portugal, bem como o seu efeito de coesão positivo.

Efeito sobre as condições comerciais na UE

29. As autoridades portuguesas alegam que o auxílio terá um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE, nomeadamente porque:
- o montante do auxílio é relativamente reduzido e corresponde apenas a 3,90 % do investimento elegível,
  - apesar de o grupo Pestana ser o maior grupo hoteleiro em Portugal, a sua quota de mercado em Portugal é apenas de 2 % e a sua quota de mercado na UE é, portanto, negligenciável,
  - no que diz respeito ao mercado brasileiro, os concorrentes do beneficiário têm quotas de mercado muito mais elevadas,
  - o projecto notificado constitui o primeiro investimento do beneficiário no Brasil e este hotel não aumenta de forma significativa a oferta local, não tendo afectado a posição relativa das empresas europeias já estabelecidas no Brasil nem a sua capacidade de atrair turistas,
  - o sector hoteleiro no Brasil é muito competitivo, tem um grau reduzido de concentração e tem crescido rapidamente nos últimos anos.
30. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos que sustentem suficientemente este impacto limitado, por exemplo, sobre a evolução das quotas de mercado dos concorrentes do beneficiário no Brasil, sobre a estrutura do mercado hoteleiro brasileiro, etc.

Efeito de incentivo

31. Para que um auxílio tenha um efeito de incentivo, deve ser comprovado que foi apresentado um pedido de auxílio antes do início do investimento. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, mais de um ano antes de o beneficiário ter apresentado o pedido de concessão de auxílio ao abrigo do regime de auxílios estatais N667/1999 (em 31 de Janeiro de 2001). As autoridades portuguesas alegam que a proposta de participação do FCR no investimento, que se realizou em 24 de Maio de 1999 (antes do investimento) é prova suficiente de que este critério foi cumprido.
32. Todavia, nesta fase a Comissão duvida que esta proposta para a participação de uma empresa de capital de risco no investimento possa ser considerada como constituindo um pedido de concessão de auxílio estatal susceptível de justificar o seu efeito de incentivo.
33. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, cerca de cinco anos e meio antes da notificação ter sido apresentada à Comissão. De acordo com as autoridades portuguesas, o facto de o investimento ter sido realizado sem o auxílio demonstra que o promotor estava confiante em obter esse auxílio e que tinha que aproveitar esta oportu-

nidade comercial. As autoridades portuguesas alegam que o beneficiário não deve ser penalizado pelo facto de ter demorado mais tempo a apresentar o pedido do que a executar o investimento. Referem igualmente as desvantagens e riscos excepcionais da operação, tais como a elevada volatilidade do real brasileiro e o facto de este ser o primeiro investimento da empresa no Brasil.

34. Contudo, nesta fase, a Comissão tem sérias dúvidas quanto ao facto de a empresa necessitar realmente do auxílio notificado para realizar o seu investimento. A Djebel é propriedade do maior grupo hoteleiro de Portugal. Desde 1999, a empresa expandiu a sua actividade no Brasil, onde actualmente possui cinco hotéis e se encontra entre as dez maiores cadeias hoteleiras, o que parece indicar que o investimento teria avançado mesmo sem a perspectiva do auxílio. Além disso, não é provável que um auxílio concedido agora para um investimento realizado há mais de seis anos tenha ainda qualquer relação prática com o investimento.
35. O projecto notificado não é o primeiro projecto de internacionalização do grupo Pestana, do qual a Djebel faz parte, que tinha já actividades em Moçambique. Afigura-se, por conseguinte, duvidoso que o auxílio fosse necessário para a realização da primeira experiência de internacionalização do grupo Pestana no Brasil.
36. Deste modo, a Comissão tem actualmente sérias dúvidas quanto a saber se a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e se pode ser considerado que o auxílio terá um efeito de incentivo.

O regime de auxílios estatais N667/1999

37. Durante esta primeira fase da investigação, a Comissão tomou conhecimento de um eventual problema com o regime ao abrigo do qual o presente projecto é notificado.
38. Após a Comissão ter aprovado o regime, Portugal adoptou o seu regulamento de execução⁽¹⁾ sem notificação prévia à Comissão nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE. Este regulamento inclui uma disposição que permite a elegibilidade retroactiva dos custos relativos a projectos em relação aos quais foi recebido um pedido até 31 de Janeiro de 2001. No que diz respeito a estes projectos, as despesas incorridas após 1 de Julho de 1999 são consideradas elegíveis. Esta disposição poderá ser incompatível com o ponto 4.2 das Orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional⁽²⁾. As autoridades portuguesas justificam esta disposição com problemas técnicos no estabelecimento da estrutura organizacional do regime. Alegam que a disposição se destinava a beneficiar exclusivamente projectos para os quais fora apresentado um pedido de auxílio ao abrigo de outros regimes e antes do início dos respectivos investimentos. A Comissão prosseguirá a investigação desta questão através de um pedido de informações adicionais às autoridades portuguesas.

⁽¹⁾ Portaria n.º 687/2000, de 31 de Agosto, com a redacção que lhe foi dada pela Portaria n.º 243/2001, de 22 de Março.

⁽²⁾ JO C 74 de 10. 3. 1998, pp. 9-31.

Conclusão

39. Em conclusão, por agora não foi ainda demonstrado que a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um efeito de incentivo. A Comissão também tem dúvidas quanto à medida em que o auxílio contribuirá para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal, sem afectar negativamente as condições comerciais na UE. Por conseguinte, existem actualmente sérias dúvidas de que o auxílio facilitasse certas actividades económicas e pudesse, por conseguinte, ser isento na acepção do n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE.

4. DECISÃO

40. Consequentemente, após ter examinado as informações fornecidas pelas autoridades portuguesas, a Comissão informa o Governo português da sua decisão de dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.

41. Tendo em conta as considerações anteriores, a Comissão notifica a Portugal para lhe apresentarem no prazo de um mês a contar da recepção da presente carta todos os docu-

mentos, informações e dados necessários para apreciar a compatibilidade do auxílio. Caso contrário, a Comissão adoptará uma decisão com base nos elementos de que dispõe. A Comissão solicita às autoridades competentes que transmitam imediatamente uma cópia da presente carta ao beneficiário potencial do auxílio.

42. A Comissão recorda a Portugal o efeito suspensivo do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE e remete para o artigo 14.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho, que prevê que qualquer auxílio ilegal poderá ser recuperado junto do beneficiário.

43. A Comissão comunica a Portugal que informará as partes interessadas através da publicação da presente carta e de um resumo da mesma no *Jornal Oficial da União Europeia*. Informará igualmente os interessados dos países da EFTA signatários do Acordo EEE mediante publicação de uma comunicação no suplemento EEE do *Jornal Oficial da União Europeia*, bem como o Órgão de Fiscalização da EFTA, através do envio de uma cópia da presente carta. As partes interessadas serão convidadas a apresentar as suas observações no prazo de um mês a contar da data de publicação da referida comunicação.”

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – FRANCIAORSZÁG

C 9/2006 (ex NN 85/2005) sz. állami támogatás – A halászatot érintő kockázatok megelőzésére szolgáló alap

Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése értelmében

(2006/C 91/05)

(EGT-vonatkozású szöveg)

A Bizottság 2006. március 8-i levelében – amelynek hiteles nyelvű másolata ennek az összefoglalónak a végén található – értesítette Franciaországot az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítására vonatkozó határozatáról a fent említett támogatással kapcsolatosan.

Az érdekelt felek észrevételeiket az ezen összefoglaló és az azt követő levél közzétételét követő egy hónapon belül nyújthatják be az alábbi címre:

European Commission
Directorate General for Fisheries
DG FISH/D/3 „Legal Issues”
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 295 19 42

Az észrevételeket közlik Franciaországgal. Az észrevételeket előterjesztő érdekelt felek írásban, kérésüket megindokolva kérhetik azonosságuk bizalmas kezelését.

AZ ÖSSZEFOGLALÁS SZÖVEGE

A fenti alapot a „Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit maritimes” kezdeményezésére 2004. áprilisában hozták létre. A francia állam és az alap között létrejött három megállapodás értelmében az állam összesen 65 millió eurót bocsátott az alap rendelkezésére. A három megállapodás kimondja, hogy ezen összegeket 2006. november 1-jén, 2007. május 1-jén, illetve 2007. július 1-jén kell visszafizetni 4,45 %-os kamattal.

Az alapnak két célja van: egyrészt a határidős olajpiacokon opciók vásárlásával fellép az olajárak ingadozása ellen, másrészt – ha az üzemanyag ára egy meghatározott szint fölé emelkedik – részleges támogatást nyújt az alap tagságába tartozó vállalkozások hajóin használt üzemanyag vásárlásához.

Az állami támogatás tekintetében az alapot két szempontból kell megítélni: amikor pénzeszközöket pénzügyi opciók vásárlására használják fel a határidős piacokon, illetve amikor a pénzeszközöket a hajók által használt üzemanyag árának támogatására használják fel.

Opciók vásárlása a határidős piacokon

A francia állam által nyújtott finanszírozás a gyakorlatban rövid lejáratú, 4,45 %-os kamatozású hitelnek tekinthető. A Bizottság megállapítja, hogy az alapnak nincs ingatlan, ráadásul rendkívül kevés vagyonnal rendelkezik, az ugyanis kizárólag a tagok hozzájárulásából áll. Ebből kifolyólag bank sosem adott volna ilyen hitelt.

Az alap tehát az ugyanazon határidős piacokon szereplő vállalatokhoz képest pénzügyi előnnyel rendelkezik. Ez az előny az alap javára nyújtott állami támogatásnak minősül. Az EK-Szerződésben nem létezik olyan rendelkezés, amely alapján ez összeegyeztethető lenne a közös piaccal.

Az alap tagságába tartozó halászati vállalkozások előnyhöz jutnak azáltal, hogy alacsonyabb áron vásárolják az üzemanyagot. Ez támogatásnak minősül, amely csökkenti az alap kedvezményezett körebe tartozó vállalkozások működési költségét. Ez a támogatás – amelyet bármiféle kötelezettség nélkül nyújtottak – a halászati ágazatnak nyújtott állami támogatás vizsgálatára vonatkozó iránymutatás 3.7. szakaszával összhangban nem egyeztethető össze a közös piaccal.

A hajók által használt üzemanyag árának egy részéhez nyújtott támogatás

A fentieknek megfelelően tehát egy olyan támogatásról van szó, amely csökkenti az alap kedvezményezett körebe tartozó vállalkozások működési költségét. Hasonlóképpen, ez a támogatás – amelyet bármiféle kötelezettség nélkül nyújtottak – a halászati ágazatnak nyújtott állami támogatás vizsgálatára vonatkozó iránymutatás 3.7. szakaszával összhangban nem egyeztethető össze a közös piaccal.

A 659/1999/EK tanácsi rendelet 14. cikkének megfelelően a kedvezményezett kötelezhető a jogellenes támogatás visszatérítésére.

A LEVÉL SZÖVEGE

«La Commission a l'honneur d'informer le Gouvernement de la France qu'après avoir examiné les informations fournies par ses autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure formelle d'examen prévue par l'article 93 [devenu 88], paragraphe 2, du traité CE et par le règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de cet article (1).

(1) JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

1. PROCÉDURE

La Commission a eu connaissance de diverses informations relatives à l'existence d'un fonds destiné à compenser la hausse du carburant subie par les entreprises de pêche de France depuis l'année 2004. Selon ces informations, ce fonds, dénommé fonds de prévention des aléas à la pêche (ci-après FPAP), avait pour objectif annoncé de lisser les variations à court terme du prix du carburant à la pêche et a eu en pratique pour effet de permettre à ces entreprises de bénéficier d'un prix pour le carburant nettement inférieur au prix du marché. Il était apparemment prévu que ce fonds devait fonctionner uniquement grâce à des contributions des professionnels. Le principe de fonctionnement aurait été simple: le fonds aurait pris en charge la partie du coût du carburant supérieur à un prix de référence déterminé par litre (27 centimes semble-t-il pendant une certaine période) et, en contrepartie, les entreprises auraient apporté des contributions au FPAP quand le prix du carburant serait redescendu au-dessous de ce prix de référence. De cette manière, un équilibre aurait été atteint pour le financement du système sans qu'il y ait apport de fonds publics.

Cependant, étant donné que le prix de marché du carburant est toujours resté très largement au-dessus du prix de référence, la Commission a supposé que le fonctionnement du FPAP était possible seulement grâce à l'apport financier de l'État et que cet apport financier constituait une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Conformément à ce qui est prévu à l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999, la Commission a demandé à la France, à deux reprises, de lui fournir les informations relatives à ce fonds afin qu'elle puisse examiner s'il y avait effectivement présence d'aide d'État et, le cas échéant, si cette aide d'État était ou non compatible avec le marché commun. La France n'ayant pas répondu dans les délais impartis, la Commission a décidé, conformément au paragraphe 3 dudit article 10, de lui adresser une injonction de fournir les informations nécessaires à cet examen. Cette injonction, datée du 5 décembre 2005, a été notifiée à la France le 6 décembre 2005 avec un délai de réponse de trois semaines.

La France a répondu par courrier daté du 21 décembre 2005 et reçu à la Commission le 27 décembre. La Commission avait aussi reçu entre-temps, le 8 décembre 2005, un courrier de la France daté du 6 décembre.

Pour procéder à l'examen requis, la Commission a donc en sa possession les informations communiquées par ces deux courriers, datés des 6 et 21 décembre, ainsi que les documents joints à ces courriers.

Comme cela est indiqué ci-après (cf. paragraphe 3 "Appréciation"), la Commission n'a pas reçu toutes les informations qui lui auraient été nécessaires pour procéder à un examen exhaustif de cette mesure. Dans ces conditions, conformément à l'article 13 du règlement (CE) n° 659/1999, la présente décision d'ouverture de la procédure formelle d'examen est prise sur la base des renseignements disponibles.

2. DESCRIPTION

Le FPAP est constitué, conformément à la loi française du 21 mars 1884 modifiée par la loi du 12 mars 1920, sous forme de syndicat professionnel. Le projet de statuts a été approuvé par l'assemblée constitutive qui s'est tenue le 10 février 2004 et les statuts eux-mêmes portent la date du 9 avril 2004.

Selon ces statuts, ce syndicat est créé, pour une durée de 99 ans, à l'initiative de la Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritimes. Le siège est fixé à Paris, 24, rue du Rocher.

Les adhérents postulants doivent apporter la preuve que leur activité se trouve être impliquée dans la pêche; toutefois, le syndicat peut admettre en son sein toute autre personne prête à apporter son appui moral au syndicat sous réserve que l'effectif de cette catégorie d'adhérents ne dépasse pas 5 % du nombre des adhérents du syndicat. La France précise, dans son courrier du 6 décembre 2005, que le FPAP compte 2 013 adhérents et 2 385 navires représentant 30 % de la flotte française; 93,5 % des navires sont des navires de plus de 12 mètres.

L'article 2 des statuts indique que: "*Le syndicat a pour objet de développer des produits destinés à permettre aux entrepreneurs de pêche d'assurer la couverture des risques suivants: fluctuation des prix du gazole, pollution maritime ou risque sanitaire relatif à la pollution, fermeture des quotas ou réduction importante des possibilités de pêche, risque relatif au marché. Il prend le nom de Fonds de prévention des aléas pêche.*"

La France a transmis les copies de trois conventions passées entre l'État et le FPAP et relatives à la mise en place d'avances remboursables par l'État en faveur de ce fonds. Ces avances sont versées par l'intermédiaire de l'Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER). La première convention, datée du 12 novembre 2004, porte sur un montant de 15 millions d'EUR; la seconde, datée du 27 mai 2005, sur un montant de 10 millions d'EUR; la troisième, datée du 11 octobre 2005, sur un montant de 45 millions d'EUR. Selon ces trois conventions, c'est donc un montant de 65 millions d'EUR qui a été avancé au FPAP.

Selon l'article 1 de ces conventions, "*le FPAP fonctionne sur la base de cotisations versées par ses adhérents de façon à couvrir la mise en place de couvertures financières contre les aléas résultant des fluctuations des cours du pétrole et des frais de gestion qui en découlent.*"

Selon l'article 2 de la convention du 12 novembre 2004, "*L'avance de trésorerie a pour objet la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole à compter du 1er novembre 2004; cette avance pourra permettre l'acquisition sur les marchés à terme d'une option financière. Les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre au différentiel de prix constaté entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence pour le mois considéré.*". L'article 2 de la convention du 27 mai 2005 a une rédaction presque similaire: il prévoit, au lieu de la "mise en place" d'un mécanisme de couverture, la "poursuite" de ce mécanisme et il indique le 1er mars 2005 comme date à partir de laquelle la couverture pourra opérer pour l'avance versée dans le cadre de cette convention. Il en est de même pour la convention du 11 octobre 2005; l'article 2 prévoit que, pour l'avance versée, le fonds poursuit son activité de couverture "... à compter du 1er juillet 2005 et au moins jusqu'au 31 décembre 2005 en achetant des options financières sur les marchés à terme, à concurrence de 17 centimes d'EUR/l.". Il est précisé que "*les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre, au maximum, au différentiel de prix constaté entre le prix de 30 centimes d'EUR/l et le prix moyen mensuel de référence pour le mois considéré, si ce dernier est supérieur à 30 centimes d'EUR/l.*"

L'article 3 de ces conventions indique que les avances ne peuvent être versées par l'OFIMER qu'après fourniture de certaines pièces justificatives. Parmi ces pièces, doit figurer le procès-verbal de l'organe délibérant du FPAP détaillant l'utilisation qui sera faite de l'avance accordée par l'État. Par sa note datée du 6 décembre 2005, la France a confirmé que les montants indiqués, représentant un total de 65 millions d'EUR, ont été effectivement consentis au FPAP. Cette note précise que ces avances sont consenties "afin d'assurer le fonctionnement du FPAP, dans les plus brefs délais, pour la période allant de novembre 2004 à fin décembre 2005".

Par ailleurs, le FPAP s'engage à tenir une comptabilité permettant de connaître, sur demande, l'utilisation des avances ainsi que l'affectation des ressources et des dépenses. Les pièces comptables doivent être conservées pendant dix ans.

L'article 4 fixe le taux d'intérêt qui affectera le remboursement de ces avances par le FPAP à l'OFIMER à 4,45 %. Le montant de 10 millions d'EUR faisant l'objet de la convention du 12 novembre 2004 devra être remboursé au plus tard le 1er novembre 2006; celui de 10 millions d'EUR objet de la convention du 27 mai 2005 au plus tard le 1er mai 2007 et celui de 45 millions d'EUR objet de la convention du 11 octobre 2005 au plus tard le 1er juillet 2007.

3. APPRÉCIATION

La Commission constate que le FPAP a un objet qui doit être considéré, au regard des aides d'État, d'une manière double.

En premier lieu, le FPAP a pour objet de permettre l'acquisition d'options financières sur les marchés à terme. Même si cela n'est pas explicitement précisé, les dits marchés à terme sont manifestement ceux du pétrole ou de ses produits dérivés. Il apparaît ainsi, que le FPAP, tout en étant constitué sous la forme d'un syndicat, agit sur ces marchés à terme en achetant et vendant des options, comme le ferait une société privée ordinaire active sur ce genre de marchés et fonctionnant selon les règles de l'économie de marché.

En second lieu, le FPAP a pour objet de verser aux entreprises de pêche adhérentes la différence entre le prix moyen mensuel de référence et le "prix maximal couvert" selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005 ou le prix de 30 centimes d'EUR par litre selon la convention du 11 octobre 2005. La fonction du FPAP correspond alors en pratique à une fonction de gestion des fonds en provenance de l'État afin de les répartir entre les entreprises de pêche adhérentes en fonction du carburant qu'elles ont acheté pour la conduite de leur activité de pêche.

3.1. Aide à l'acquisition d'options sur les marchés à terme

3.1.1. Existence d'une aide d'État

Les sociétés intervenant sur les marchés à terme des produits des matières premières sont ordinairement des sociétés privées fonctionnant selon les règles de l'économie de marché. Étant donné que le traité CE, selon son article 295, ne préjuge en rien le régime de la propriété dans les États membres, une société fonctionnant à partir de fonds d'origine publique peut théori-

quement intervenir de la même manière sur ces marchés à terme si son fonctionnement est conforme aux règles de l'économie de marché. Il convient donc d'apprécier si ces règles sont respectées ou non.

Le capital initial du FPAP est constitué des cotisations des adhérents. Celles-ci sont probablement d'un montant très modique. Aucune information communiquée à la Commission ne lui permet de penser que le montant global des cotisations aurait été suffisant pour permettre au FPAP d'intervenir sur un marché à terme sans apport de fonds extérieurs. Ces fonds extérieurs ont été fournis par l'État, au moyen des avances octroyées par l'intermédiaire de l'OFIMER, et constituent donc une partie de ces avances qui ont représenté, selon les informations communiquées par la France, 65 millions d'EUR.

La France n'a donné à la Commission aucune indication sur le montant des fonds engagés par le FPAP sur ces marchés à terme.

Par ailleurs, la Commission observe que la France n'a fourni aucune information lui permettant de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible.

Ces fonds doivent être remboursés avec un taux d'intérêt de 4,45 %. Cet apport de l'État correspond donc en pratique à un prêt accordé à ce taux.

La Commission constate que ce taux est supérieur au taux de référence utilisé par la Commission pour déterminer l'élément d'aide existant dans un prêt bonifié, taux de référence fixé à 4,43 % en 2004 ⁽²⁾ et à 4,08 % depuis le 1er janvier 2005 ⁽³⁾. Par conséquent, théoriquement, il pourrait ne pas y avoir d'aide d'État dans les avances consenties si celles-ci l'avaient été dans les conditions normales d'une économie de marché.

Or, la Commission observe que le FPAP, d'une part, ne possède apparemment aucun bien immobilier et que, d'autre part, ses biens mobiliers sont très réduits puisqu'ils sont constitués uniquement des cotisations des adhérents. Il n'y a aucune garantie que l'État puisse être remboursé par le FPAP. Pour cette raison, elle estime qu'une banque, dans les conditions normales d'une économie de marché, n'aurait jamais prêté les sommes en question au FPAP, voire seulement une partie de ces sommes, pour intervenir sur un marché à terme sans avoir suffisamment de garanties que les dites sommes lui seront remboursées. Par conséquent, ces avances de l'État représentent un avantage financier en faveur du FPAP accordé au moyen de ressources de l'État.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État ⁽⁴⁾.

Cet avantage financier comporte deux aspects: l'avantage en faveur du FPAP lui-même et l'avantage qu'en retirent, par voie de conséquence, les entreprises de pêche adhérentes.

⁽²⁾ JO C 307 du 17.12.2003, p. 11.

⁽³⁾ JO C 220 du 8.9.2005, p. 2.

⁽⁴⁾ Affaires C-482/99, France/Commission, arrêt de la Cour du 16 mai 2002 et C-345/02, Pearle BV, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

Avantage en faveur du FPAP lui-même

Le FPAP bénéficie d'un avantage financier par rapport aux autres sociétés intervenant sur les marchés à terme, qu'il s'agisse de sociétés habituellement actives sur ces marchés ou bien de sociétés étant ou pouvant être constituées de la même manière que le FPAP sous forme de syndicat professionnel dans les autres États membres, voire en France même.

Par conséquent, cet avantage financier affecte les échanges entre les États membres et fausse ou menace de fausser la concurrence. Pour cette raison, il constitue une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Avantage en faveur des entreprises de pêche

Les fonds en provenance de l'État dont bénéficie le FPAP favorisent les entreprises de pêche qui ont adhéré à ce syndicat parce qu'elles sont les seules à pouvoir bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Par conséquent, étant donné que les entreprises de pêche bénéficiaires sont en concurrence sur le marché communautaire avec d'autres entreprises, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec les produits de la pêche, ces fonds affectent les échanges entre les États membres et faussent ou menacent de fausser la concurrence.

Pour cette raison, cet avantage dont bénéficient les entreprises de pêche constitue aussi une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

3.1.2. *Compatibilité avec le marché commun*

3.1.2.1. Aide d'État en faveur du FPAP lui-même

Comme l'indiquent les conventions passées entre l'État et le FPAP, cette aide d'État a eu pour objet de permettre le démarrage des interventions du FPAP sur les marchés à terme du pétrole et de ses produits dérivés ainsi que leur poursuite. Il s'agit donc d'une aide au fonctionnement du FPAP.

Il convient d'apprécier si cette aide au fonctionnement en faveur du FPAP peut être considérée comme compatible avec le marché commun.

Selon l'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité, certaines catégories d'aide sont ou peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun. Il convient d'examiner si cette aide au fonctionnement du FPAP peut entrer dans l'une de ces catégories.

La Commission observe d'abord que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire. La Commission rappelle que les fluctuations du cours du pétrole sont inhérentes à l'activité économique normale et ne peuvent pas être considérées comme un événement extraordinaire au sens de l'article 87 du traité. Cette aide ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Ensuite, la Commission observe qu'aucune des lignes directrices qu'elle a adoptées pour l'analyse des aides d'État ne s'applique au présent régime d'aide.

Cette aide ne peut pas non plus être considérée comme compatible avec le marché commun sur la base d'une application directe du paragraphe 3 du même article, avec les différents cas de figure qui y sont prévus.

En effet, il ne s'agit manifestement pas d'une aide destinée à favoriser le développement économique de régions dans lesquelles le niveau de vie est anormalement bas ou dans lesquelles sévit un grave sous-emploi (cas prévu au sous-paragraphe a). Cette aide a pour but de permettre au FPAP d'intervenir sur les marchés à terme pertinents. Elle n'a donc pas de rapport avec les aides visées à ce sous-paragraphe a).

D'autre part, le FPAP ne peut pas être considéré comme un projet important d'intérêt européen ou comme une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre (cas prévus au sous-paragraphe b). En effet, le FPAP est spécifiquement français et les autres États membres n'ont pas exprimé l'intention d'instituer des fonds du même genre; la dimension européenne de ce fonds fait par conséquent défaut. Quant à considérer qu'il s'agit d'une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre, la Commission pourrait, à première vue, envisager d'adopter une telle position puisque la hausse du prix du carburant a entraîné une perturbation avérée de la situation du secteur de la pêche. Cependant, tout en notant que le FPAP ne concerne qu'un seul secteur d'activité économique alors que différents secteurs sont touchés par la hausse du prix du pétrole, la Commission a toujours considéré qu'il n'appartient pas aux autorités publiques d'intervenir financièrement contre cette hausse du pétrole; leur rôle doit au contraire consister notamment à mener des politiques d'incitation envers les entreprises afin qu'elles s'adaptent aux nouvelles conditions économiques créées par cette hausse. C'est pourquoi une aide ayant pour seul objectif d'intervenir sur les marchés à terme pertinents ne correspond pas à l'objectif souhaité.

En outre, l'existence du FPAP ne peut pas, par elle-même, répondre à la condition du sous-paragraphe c), qui prévoit que peuvent être compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. En effet, aucun élément n'indique que le développement ou l'accroissement d'une activité d'intervention sur les marchés à terme du pétrole est souhaitable. En outre, cette activité n'est pas liée à une région économique. C'est pourquoi cette aide ne peut pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu de ce sous-paragraphe c).

Enfin, cette catégorie d'aide ne figure pas parmi les catégories d'aide qui seraient considérées comme compatibles avec le marché commun par décision du Conseil adoptée conformément au sous-paragraphe e).

3.1.2.2. Aide en faveur des entreprises de pêche

Comme pour l'aide en faveur du FPAP, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, celle-ci doit être analysée à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture ⁽⁵⁾, dites ci-après lignes directrices.

Comme cela est indiqué ci-dessus (cf. paragraphe 3.1.1), cette aide permet aux entreprises de pêche ayant adhéré au syndicat de bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production. Elle n'est assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires. Elle entre dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices qui indique que "les aides d'État qui sont octroyées sans être assorties d'une quelconque obligation pour les bénéficiaires de répondre aux objectifs de la politique commune de la pêche et qui sont destinées à améliorer la situation des entreprises et à accroître leur trésorerie ou dont les montants sont fonction de ... ou des moyens de production et qui ont pour effet de diminuer les coûts de production ou d'améliorer les revenus du bénéficiaire sont, en tant qu'aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun...".

3.2. Compensation pour l'achat de carburant par les entreprises de pêche

3.2.1. Existence d'une aide d'État

Comme cela est décrit ci-dessus (cf. paragraphe 2 "Description"), le FPAP, grâce aux fonds avancés par l'État, prend en charge la différence de prix existant, selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005, entre le "prix maximum couvert" et le prix moyen mensuel de référence et, selon la convention du 11 octobre 2005, entre 30 centimes d'EUR par litre et le prix moyen mensuel de référence.

Par conséquent, les avances qui sont consenties par l'État au FPAP et qui permettent la prise en charge d'une partie des coûts supportés par les entreprises de pêche adhérant au FPAP procurent un avantage à ces entreprises. La position de ces entreprises se trouve donc renforcée par rapport aux entreprises se trouvant en concurrence sur le marché communautaire avec ces entreprises de pêche, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec elles.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, de verser aux adhérents du FPAP la différence, pour le carburant utilisé, entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État ⁽⁶⁾.

Par conséquent, ces fonds de l'État dont bénéficie le FPAP pour prendre partiellement en charge le coût du carburant utilisé par les navires de pêche constituent une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Comme pour l'acquisition d'options sur les marchés à terme, la Commission observe que la France n'a donné à la Commission aucune indication sur la partie des 65 millions d'EUR avancés par l'État qui ont servi à prendre en charge partiellement le coût du carburant. De la même manière, la France n'a fourni aucune information sur le fait de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible ou déjà prévu.

3.2.2. Compatibilité avec le marché commun

Comme pour l'avantage dont bénéficient les entreprises de pêche par le moyen de l'acquisition d'options par le FPAP sur les marchés à terme, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, elle doit également être analysée, comme ci-dessus, à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture.

Comme pour l'aide résultant de l'acquisition d'options sur les marchés à terme, cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production.

De ce fait, elle entre aussi dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices. Elle n'est non plus assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires.

4. CONCLUSION

En conséquence, il existe, à ce stade de l'évaluation préliminaire telle qu'elle est prévue à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999, des doutes sérieux sur la compatibilité de cette mesure d'aide avec le marché commun, tant en ce qui concerne l'aide en faveur du FPAP que l'aide en faveur des entreprises de pêche.

À la lumière des considérations qui précèdent, la Commission, agissant dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du Traité CE, demande à la France de lui présenter ses observations et de lui fournir tous les renseignements nécessaires pour apprécier l'aide en cause, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la présente lettre.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal Officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du *Journal Officiel*, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations à compter d'un mois à compter de la date de cette publication.»

⁽⁵⁾ JO C 229 du 14.9.2004, p. 5.

⁽⁶⁾ Affaire C-345/02, Commission/France, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.4114 – Lottomatica/GTECH)

(2006/C 91/06)

(EGT vonatkozású szöveg)

1. 2006. április 7-én a Bizottság a Tanács 139/2004/EK ⁽¹⁾ rendelete 4. cikke szerint bejelentést kapott a De Agostini S.p.A („De Agostini”, Olaszország). irányítása alá tartozó Lottomatica S.p.A. („Lottomatica”, Olaszország) vállalatok tervezett összefonódásáról, amely szerint az előbbiek teljes irányítást szereznek a Tanács rendeletének 3. cikke (1) bekezdése b) pontja szerint a GTECH Holdings Corporation („GTECH”, Egyesült Államok) vállalat felett, részesedés vásárlása útján.

2. Az érintett vállalatok üzleti tevékenysége a következő:

- Lottomatica esetében: lottó, szerencsejáték valamint automata kifizetések szolgáltatása Olaszországban;
- De Agostini esetében: média, kiadói, pénzügyi és biztosítási szektorban aktív vállalat;
- GTECH esetében: szerencsejáték és automata kifizetések szolgáltatásában világszinten jelenlévő vállalat.

3. A Bizottság, előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett tranzakció a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozhat. Ettől eltekintve, e kérdésről a Bizottság a végleges döntés jogát fenntartja.

4. A Bizottság felkéri az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetleges észrevételeiket nyújtsák be a Bizottsághoz.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10. napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételek beküldhetők a Bizottsághoz faxon (fax: (32-2) 296 43 01 vagy 296 72 44) vagy postai úton az alábbi hivatkozási számmal COMP/M.4114 – Lottomatica/GTECH a következő címre:

European Commission
Competition DG
Merger Registry
J-70
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4121 – Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities)

(2006/C 91/07)

(EGT vonatkozású szöveg)

2006. március 22-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetőek legyenek.
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4121. Az EUR-Lex online hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4172 – Barclays/Tuja)

(2006/C 91/08)

(EGT vonatkozású szöveg)

2006. március 30-án a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetőek legyenek.
  - elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4172. Az EUR-Lex online hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4130 – ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP)

(2006/C 91/09)

(EGT vonatkozású szöveg)

2006. március 24-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafuszán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetőek legyenek.
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4130. Az EUR-Lex online hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4087 – Eiffage/Macquarie/APRR)

(2006/C 91/10)

(EGT vonatkozású szöveg)

2006. február 15-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafuszán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetőek legyenek.
  - elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4087. Az EUR-Lex online hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

EURÓPAI ADATVÉDELMI BIZTOS

Az Európai Adatvédelmi Biztos véleménye

- a Schengeni információs rendszer második generációjának (SIS II) létesítéséről, működtetéséről és felhasználásáról (COM(2005) 230 végleges) szóló tanácsi határozati javaslatról,
- a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létesítéséről, működtetéséről és felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatról, és
- a járművek forgalmi engedélyének kiadására hatáskörrel rendelkező tagállami szolgálatoknak a Schengeni Információs Rendszer második generációjához (SIS II) való hozzáféréséről (COM(2005) 237 végleges) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatról

(2006/C 91/11)

AZ EURÓPAI ADATVÉDELMI BIZTOS,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 286. cikkére,

tekintettel az Európai Unió alapjogi chartája, és különösen annak 8. cikkére,

tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

tekintettel a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 2001/45/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre, és különösen annak 41. cikkére,

tekintettel a Bizottságtól a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdése szerint kért, és 2005. június 17-én megkapott véleménykérelemre;

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT:

1. BEVEZETÉS

1.1. Háttér

A Schengeni Információs Rendszer (a továbbiakban: SIS) az EU nagyléptékű informatikai rendszere, melyet kiegyenlítő intézkedésként hoztak létre a schengeni térségen belül a belső határelőzések megszüntetését követően. Az SIS lehetővé teszi a tagállamok illetékes hatóságai számára az olyan információk cseréjét, melyeket a személyek és tárgyak külső határoknál vagy a nemzeti területen történő ellenőrzésekor, továbbá a vízumok és tartózkodási engedélyek kiállításakor használnak fel.

A Schengeni Egyezmény 1995-ben lépett hatályba kormányközi megállapodásként. Az SIS-t a Schengeni Egyezmény részeként az Amszterdami szerződés illesztette be az EU közös vívmányai közé.

Egy új, második generációs II. Schengeni Információs Rendszer fog a jelenlegi rendszer helyébe lépni, lehetővé téve a schengeni térség kibővítését az új EU-tagállamokra. Egyúttal a rendszer új funkciókat is fog nyújtani. A kormányközi keretben kidolgozott schengeni rendelkezések teljes mértékben klasszikus európai jogi eszközökké alakulnak át.

2005. június 1-én a SIS II. létrehozásához az Európai Bizottság három javaslatot nyújtott be. Ezek a javaslatok a következőket tartalmazzák:

- az EK-Szerződés IV. címe alapján javasolt rendelet (vízum, menedéjoggal kapcsolatos bevándorlás és a személyek szabad mozgásával kapcsolatos egyéb politikák), mely a SIS II. első pillérrel (bevándorlás) kapcsolatos szempontjait fogja szabályozni (a továbbiakban: *rendeletjavaslat*);
- az EK-Szerződés VI. címe alapján javasolt határozat (büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés), mely a SIS harmadik pillérrel kapcsolatos igénybevételét fogja szabályozni (a továbbiakban: *határozati javaslat*);
- az V. cím (Közlekedés) alapján javasolt rendelet, mely konkrétan a járművek nyilvántartásáért felelős hatóságok SIS adatokhoz történő hozzáférése vonatkozik; ezzel a javaslattal külön foglalkozunk (lsd. alább a 4.6. pontot).

Érdemes megemlíteni ebben az összefüggésben, hogy a Bizottság az elkövetkező hónapokban közleményt fog kiadni az uniós adatbázisok közötti interoperabilitásról és az adatbázisok megnövelt hatékonyságú felhasználásáról (SIS, VIS, Eurodac).

A SIS II egy központi adatbázist tartalmaz, melyet „Központi Schengeni Információs Rendszernek” (a továbbiakban: CS-SIS) neveznek, és amelyhez a Bizottság olyan operatív irányítást fog biztosítani, mely minden tagállam által meghatározott országos hozzáférési pontokhoz kapcsolódik. A SIRENE hatóságok biztosítják valamennyi kiegészítő információ cseréjét (a SIS II. figyelmeztető jelzésekhez kapcsolódó, de a SIS II-ben nem tárolt információk).

A tagállamok a letartóztatás, átadás, kiadás érdekében körözöttekről, igazságügyi eljárás lefolytatása érdekében körözöttekről, megfigyelés alá helyezendő, vagy meghatározott ellenőrzések tárgyát képező emberekről, olyan emberekről akinek belépését a külső határokon meg kell tagadni, valamint az elveszett vagy lopott tárgyakról adatokat szolgáltatnak a SIS II-nek. A a SIS-ben rögzített „figyelmeztető jelzések”-nek nevezett adathalmaz lehetővé teszi az illetékes hatóság számára, hogy azonosítson egy személyt vagy tárgyat.

A SIS II. új jellemzőket fejleszt ki: szélesebb körű hozzáférés a SIS-hez (Europol, Eurojust, a tagállamok ügyészsége, járműforgalmi engedélyeket kiállító hatóságok), a figyelmeztető jelzések összekapcsolása, új adatkategóriákkal történő kiegészítés, beleértve a biometrikus adatokat (ujjlenyomatok és fényképek), valamint a Vízuminformációs Rendszerrel megosztandó technikai felület. Ezek a kiegészítések éveken keresztül folyó vitákat váltották ki a SIS céljának az ellenőrzési eszköztől a kimutatási és nyomozási rendszer felé történő eltolódásáról.

1.2. A javaslatok általános értékelése

1. Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli azt a tényt, hogy a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdése alapján bevonták a konzultációba. Azonban a 28. cikk (2) bekezdésének kötelező jellegénél fogva a jelen véleményt meg kell említeni a szövegek preambulumban.
  2. Több okból kifolyólag az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli a javaslatokat. A kormányközi struktúra átalakítása európai jogi eszközökké több pozitív következménnyel jár: A SIS II-t meghatározó szabályok jogi értéke tisztázódni fog, (a Bíróság hatáskörébe fog esni az első pillér jogi eszközeinek értelmezése), és az Európai Parlament legalább részben szerepet kap (ámbátor kissé megkésve).
  3. Továbbá tartalmukat tekintve, a javaslatok jelentős mértékben foglalkoznak az adatvédelemmel, néhány ponton a jelenlegi helyzethez képest üdvözlendő javulást jelentenek. Különösen megemlítendő a személyazonossággal való visszaélés áldozatainak érdekében megfogalmazott intézkedések, a 45/2001 rendelet kiterjesztése a Bizottságnak a VI. címmel kapcsolatos adatfeldolgozási tevékenységére, és a beléptetés megtagadásának céljából történő, egyénekkel kapcsolatos figyelmeztető jelzés alapját képező okok pontosabb meghatározása.
  4. Az is nyilvánvaló, hogy a javaslatokat nagy körültekintéssel állították össze; bonyolultak ugyan, de ez csupán az általuk szabályozott rendszer inherens bonyolultságát tükrözi. A jelen véleményben szereplő legtöbb megjegyzés a rendelkezések tisztázása vagy kiegészítése érdekében született, és nem igényli az anyag teljes átdolgozását.
- Viszont ezen általánosan pozitív méltatás ellenére némi fenntartásnak kell hangot adnunk, különösen a következők kapcsán:
1. Sok tekintetben nehéz megérteni a szöveg mögött rejlő szándékot; igencsak sajnálatos az indokolás hiánya. Tekintve ezen anyagok rendkívüli bonyolultságát, az indokolás alapvető követelmény lett volna. Ennek hiányában az olvasó kénytelen jobb híján pusztán találgatásokra hagyatkozni.
  2. Továbbá ugyancsak sajnálatos, hogy nem készült hatástanulmány. Az, hogy a rendszer első része már kész van, nem indokolja ezt, tekintve, hogy jelentős különbségek vannak a kettő között. Többek között a biometrikus adatok alkalmazásának hatásait is jobban végig kellett volna gondolni.
  3. Az adatvédelmi jogi szabályozás nagyon bonyolult; a *lex generalis* és a *lex specialis* együttes alkalmazásán alapul. Biztosítani kellene, hogy amikor egy különös jogszabályt dolgoznak ki, a 95/46/EK irányelv és a 45/2001 rendelet által meghatározott meglévő adatvédelmi szabályozás teljes mértékben alkalmazható legyen. A különböző jogi eszközök együttes alkalmazása egyrészt az alapvető szempontokat érintő nemzeti szabályok között nem szabad, hogy eltéréseket eredményezzen, másrészt az adatvédelem jelenlegi szintjét sem szabad, hogy fellazítsa.
  4. Az olyan hatóságok számára történő hozzáférés biztosítását, amely nem illeszthető „a személyeken és tárgyakon végzett ellenőrzések” eredeti célrendszeréhez, szigorú biztosítékok alkalmazása kell, hogy kísérje.
  5. A javaslatok jelentős részben olyan egyéb jogi eszközökön alapulnak, melyek jelenleg készüléfében vannak (néha még a javaslati szintnél sem tartanak). Az Európai Adatvédelmi Biztos megéri az összetett és folytonosan változó környezetben történő jogalkotás nehézségeit; ugyanakkor az adott személyeket érintő következményeket és az így teremtett jogbizonytalanságot tekintve azt mégsem véli elfogadhatónak.
  6. Kissé elmosódottan van körvonalazva a tagállamok és a Bizottság közötti hatáskörmegosztás. A világos fogalmazás óriási jelentőségű, mivel az nem csak a rendszer zökkenőmentes üzemeltetéséhez szükséges, hanem a rendszer átfogó felügyeletének biztosításához is alapkövetelmény.

1.3. A vélemény tagolása

A véleményt a következőképpen tagoljuk: először tisztázza a SIS II-re vonatkozó jogi keretet. Ezután a SIS II céljának és a jelenlegi rendszertől lényegesen eltérő elemeknek a meghatározásával foglalkozik. Az 5. pont a Bizottság és a tagállamok szerepmegosztását tartalmazza a SIS II. üzemeltetésének vonatkozásában. A 6. pont az érintettek jogaival foglalkozik, míg a 7. pont a nemzeti szintű ellenőrzést és az Európai Adatvédelmi Biztos által végzett ellenőrzést, valamint a ellenőrző szervek közötti együttműködést érinti. A 8. pont megjegyzéseket, és a biztonsággal kapcsolatos esetleges módosításokat javasol; a 9. és 10. pont a komitológiával illetve az interoperabilitással foglalkozik. Végezetül a következtetések összefoglalása kiemeli az egyes pontokhoz tartozó főbb következtetéseket.

2. A VONATKOZÓ JOGI KERET

2.1. A SIS II-re vonatkozó adatvédelmi szabályozás

A javaslatok a 95/46/EK irányelvet, a 108. számú egyezményt és a 45/2001 rendeletet említik, mint az adatvédelemre vonatkozó, általuk figyelembe vett jogi keretet. Egyéb eszközök szintén relevánsak.

Érdemes a következőket felsorolni ezen összefüggés tisztázása végett, valamint emlékeztetőül arra, hogy vizsgálódásunknak mi képezi a főbb vonatkoztatási pontjait:

- A magánélet tiszteletben tartását Európában az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950-ben az Európa Tanács által elfogadott egyezmény biztosítja. Az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikke kimondja a „magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogot”.

A 8. cikk (2) bekezdése szerint „e jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban” fontos érdekek „védelme érdekében szükséges”. Az Európai Emberjogi Bíróság esetjogában ezek a feltételek további követelményekhez vezettek a beavatkozás jogalapjának minőségét, valamely intézkedés arányosságát és a visszaélések elkerülését garantáló biztosítékok szükségességét tekintve.

- A magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogot legutóbb az Európai Unió alapjogi chartájának 7. és 8. cikkében fektették le. A charta 52. cikke elismeri, hogy ezen jogok korlátozás alá eshetnek, feltéve, ha az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikkében említett feltételekhez hasonlóak teljesülnek.

- Az EU-Szerződés 6. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Unió az emberi jogokról szóló európai egyezmény által garantált alapvető jogokat tiszteletben tartja.

A SIS II. javaslatokra kifejezetten alkalmazandó három szöveg a következő:

- Az egyéneknek a személyes adatok gépi feldolgozása során való védelméről szóló európai tanácsi 1981. január 28-i 108. számú egyezmény (a továbbiakban: 108. számú egyezmény) a személyes adatok gépi feldolgozásával kapcsolatban alapelveket dolgozott ki a személyek védelme érdekében. Minden tagállam megerősítette a 108. számú egyezményt. Olyan tevékenységekre is vonatkozik, melyeket a rendőrségi munka és igazságszolgáltatás területén végeznek. Jelenleg a 108. számú egyezmény a SIS egyezményre alkalmazandó adatvédelmi szabályrendszer, valamint az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 1987. szeptember 17-i R(87)15. ajánlása, mely a rendőri ágazatban történő adatfelhasználást szabályozza.

- A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.). Erre az irányelvre a továbbiakban 95/46/EK irányelvként fogunk utalni. Érdemes megjegyezni, hogy a legtöbb tagországban az irányelvet végrehajtó jogszabályok a rendőrség és az igazságszolgáltatás területén történő feldolgozási tevékenységekre is kiterjednek.

- A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 2001/45/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 8., 1. o.). Erre az irányelvre a továbbiakban 45/2001/EK rendeletként fogunk utalni.

A 95/46/EK irányelv és a 45/2001 rendelet értelmezése részben az Európai Emberjogi Bíróság vonatkozó esetjogától kell, hogy függjön az 1950-es emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (ECHR) értelmében. Más szóval, az irányelv és a rendelet, amennyiben a személyes adatoknak az alapvető szabadságok, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértésének lehetőségét magában foglaló feldolgozásával foglalkozik, az alapvető jogokra figyelemmel értelmezendő. Ez egyben az Európai Bíróság esetjogából is következik⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ezzel összefüggésben érdemes a Bíróság „Österreichischer Rundfunk és mások” (a C-465/00., C-138/01. és C-139/01. egyesített ügyek, 2003. május 20-i ítélet, teljes kamara, (2003) ECR I-4989) ügyben hozott ítéletére hivatkozni. A Bíróság egy olyan osztrák törvényt vizsgált, amely előírta a közszférában dolgozók fizetésével kapcsolatos adatoknak az Osztrák Számvevőszék számára történő átadását, és ezen adatok ezt követően történő közzétételét. A Bíróság ítéletében számos, az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikkéből átvett kritériumot határoz meg, amelyeket a 95/46/EK irányelv alkalmazása során alkalmazni kell, amennyiben az irányelv a magánélethez való jog bizonyos korlátozását engedélyezi.

A Bizottság 2005. október 4-én kibocsátotta A büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló tanácsi kerethatározatra vonatkozó javaslatot⁽¹⁾ (a továbbiakban: kerethatározat-tervezet). Szándéka szerint ez a kerethatározat, mint a SIS II. határozattervezethez tartozó jogszabályi hivatkozás lépne a 108. számú egyezmény helyébe, ami valószínűleg az ilyen összefüggésű adatvédelmi szabályozásra is kihatással lesz (lásd alább a 2.2.5. pontot).

2.2. SIS II. adatvédelmi jogi szabályozás

2.2.1. Általános megjegyzés

A SIS II. szabályozásához szükséges jogszabályi alapvetés különböző eszközökből áll; viszont, amint azt a preambulumbekzdésben említettük, ez „nem befolyásolja azt az elvet, hogy a SIS II egyetlen információs rendszert alkot, melyet ekként kell működtetni. Ezen eszközök bizonyos rendelkezéseinek ezert azonosnak kell lenniük”.

A két dokumentum felépítése alapvetően megegyezik, sőt valójában az I-III. fejezet csaknem azonos mindkét anyagban. A tény, hogy a SIS II-t egyetlen információs rendszerként kell felfogni, melyhez két különböző jogalap tartozik, tükröződik a meglehetősen összetett adatvédelmi szabályozásban is.

Az adatvédelmi szabályozást részben magukban a javaslatokban, *lex specialis*-ként határozzák meg, amit kiegészít szektoronként egy ettől különböző referencia joganyag (*lex generalis*) (Bizottság, az első pillérben lévő tagállamok, a harmadik pillérben lévő tagállamok).

Ez a szerkezet felveti azt a kérdést, hogy az általános joggal kapcsolatban hogyan foglalkozunk a speciális szabályokkal. Ebben az esetben az Európai Adatvédelmi Biztos egy konkrét szabályt az általános szabály alkalmazásának tekint. Következésképp a *lex specialis*-nak mindig összhangban kell lennie a *lex generalis*-szal; kibontja (konkretizálja vagy kiegészíti) a *lex generalis*-t, de nem teremt kivételeket a *lex generalis* alól.

Arra a kérdésre, hogy melyik szabályt kellene konkrét esetekben alkalmazni, az az alapelv, hogy a *lex specialis* prioritásként alkalmazandó, de ahol a *lex specialis* hallgat, vagy nem egyértelmű, a *lex generalis*-hoz kell fordulni.

Ezen szerkezet szerint a *lex generalis* és a *lex specialis* három különböző kombinációja képzelhető el. A következőképp foglalható össze:

2.2.2. A Bizottságra vonatkozó szabályozás

Bárhol, ahol a Bizottság érintve van, a 45/2001 rendelet alkalmazandó, beleértve az Európai Adatvédelmi Biztos szerepét is, függetlenül attól, hogy a tevékenységeket az első (rendeletja-

vaslat) vagy a harmadik pillér (irányelvjavaslat) keretén belül végzik. A rendeletjavaslat 21. preambulumbekzdése a következőképpen szól: „A 45/2001EK (...) rendeletet kell alkalmazni a személyes adatoknak az Európai Bizottság által történő feldolgozására, ha a feldolgozás részben vagy teljes egészében a közösségi jog hatálya alá tartozó tevékenységek gyakorlása során történik. A személyes adatok SIS II-ben történő feldolgozása a közösségi jog hatálya alá esik.”

Ennek gyakorlati okai vannak: valójában roppantul nehéz lenne – már ami a Bizottságot illeti – meghatározni, hogy az adatok feldolgozása az első vagy harmadik pillérre vonatkozó jogszabályok keretében történik.

Továbbá a SIS II vonatkozásában egyetlen jogi eszköz alkalmazása a Bizottság összes tevékenységére nem csak gyakorlati szempontból célszerűbb, hanem a következetességet is szolgálja (biztosítva – a rendelettervezet 21. preambulumbekzdése szerint – „a személyes adatok feldolgozása tekintetében az egyének alapvető jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó szabályok következetes és egységes alkalmazását”). Ennek megfelelően az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli, hogy a Bizottság elismeri, hogy a 45/2001 számú rendelet a Bizottság valamennyi SIS II-ben történő adatfeldolgozási tevékenységére vonatkozik.

2.2.3. A tagállamokra vonatkozó szabályozás

A tagállamokat illetően a helyzet bonyolultabb. A rendeletjavaslat alkalmazásában a személyes adatok feldolgozását maga a rendeletjavaslat, valamint a 95/46/EK irányelv szabályozza. A rendeletjavaslat (14) preambulumbekzdésének értelmezése teljesen egyértelművé teszi, hogy az irányelvet *lex generalis*-nak, míg a SIS II rendeletet *lex specialis*-nak kell tekinteni. Ez számos, a későbbiekben kifejtendő következménnyel jár.

A határozati javaslatot illetően hivatkozásul szolgáló adatvédelmi jogi eszköz (*lex generalis*) a 108. számú egyezmény, amely az első és a harmadik pillérbeli adatvédelmi rendszerek között néhány ponton lényeges különbségtételt tesz lehetővé.

2.2.4. Az adatvédelem szintjére gyakorolt hatás

Az adatvédelem ezen felépítésére vonatkozó általános megjegyzésként az Európai Adatvédelmi Biztos az alábbiakat hangsúlyozza:

- A rendeletjavaslatnak a 95/46/EK irányelv *lex specialis*-aként (és hasonlóképpen, a határozati javaslatnak a 108. számú egyezmény *lex specialis*-aként) történő alkalmazása soha nem vezethet az irányelvben vagy az egyezményben biztosított adatvédelem szintjének felhígításához. Az Európai Adatvédelmi Biztos ebből a célból ajánlásokat fog kiadni (lásd például a jogorvoslathoz való jogot).

⁽¹⁾ (COM(2005) 475 végleges)

- A jogi eszközök együttes alkalmazása ugyanígy nem eredményezheti a Schengeni Egyezmény jelenlegi rendelkezései által szavatolt adatvédelmi szint csökkenését (lásd például alább a 95/46/EK irányelv 13. cikkével kapcsolatos megjegyzéseket).
- A közösségi jogi szabályozás keretében bármennyire szükséges is a két különböző eszköz alkalmazása, ez nem vezethet az érintett személyek adataira vonatkozó védelmi szintek közötti indokolatlan eltérésekhez attól függően, hogy milyen típusú, rájuk vonatkozó adatok feldolgozására kerül sor. Ezt, amennyire lehet, el kell kerülni. Az alábbi ajánlások a következetesség lehető legnagyobb mértékű javítását szorgalmazzák (lásd például a nemzeti ellenőrző hatóságok hatásköreit).
- A jogi keret annyira bonyolult, hogy a gyakorlati alkalmazás során nagy valószínűséggel bizonyos zavarhoz vezethet. Egyes esetekben nehéz átlátni, hogy a *lex generalis* és a *lex specialis* miként viszonyulnak egymáshoz, ezért a javaslatokban ezt célszerű lenne tisztázni. Ezen túlmenően ebben a bonyolult jogi környezetben a schengeni közös ellenőrző hatóságnak a SIS II javasolt jogalapjáról szóló, 2005. szeptember 27-i véleményében felvetett, a SIS II-vel összefüggő összes létező jog felsorolását, valamint az alkalmazandó jogszabályok egyértelmű hierarchiáját tartalmazó útmutató kidolgozására vonatkozó javaslat rendkívül hasznos.

Következésképp jelen vélemény az érintettek szükséges jogbiztonságának szavatolása érdekében a magas szintű adatvédelem, következetesség és egyértelműség biztosítását szorgalmazza.

2.2.5. A kerethatározat-tervezet hatása a harmadik pillérbeli adatvédelemre

A SIS II határozattervezet adatvédelmi hivatkozási eszközéül szolgáló 108. számú egyezményt a harmadik pillérben az adatvédelemről szóló kerethatározat váltja fel.⁽¹⁾ Erről ugyan nem történik említés a javaslatban, de a javasolt kerethatározatból következik. A kerethatározat 34. cikkének (2) bekezdése ugyanis kimondja, hogy „minden, az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. január 28-i 108. számú európa tanácsi egyezményre való hivatkozás az ezen kerethatározatra történő hivatkozásként értelmezendő”. Az Európai Adatvédelmi Biztos az elkövetkező hetekben véleményt fog kiadni a kerethatározatról, és jelen véleményben a kerethatározat tartalmát nem fogja részletesen elemezni. Ugyanakkor valahányszor a kerethatározat alkalmazása valószínűleg jelentős hatással lesz a SIS II adatvédelmi szabályrendszerre, erre mindannyiszor kitérünk.

⁽¹⁾ A Schengeni Egyezmény általános adatvédelmi rendszerét is felváltja (a Schengeni Egyezmény 126–130. cikke) Ez a rendszer a SIS-vel nem alkalmazandó.

2.2.6. A 95/46/EK irányelv 13. cikkének és a 108. számú egyezmény 9. cikkének alkalmazása

A 95/46/EK irányelv 13. cikke és a 108. számú egyezmény 9. cikke arról rendelkezik, hogy a tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el az általuk biztosított jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozásra más, jelentős érdekek védelme érdekében van szükség (például nemzetbiztonság, honvédelem, közbiztonság)⁽²⁾.

A rendeletjavaslat és a határozati javaslat preambulumbekendései egyaránt megemlítik, hogy ezzel a lehetőséggel a tagállamok a javaslatok nemzeti szintű végrehajtása során élhetnek. Ebben az esetben kettős feltételrendszernek kell megfelelni: a 95/46/EK irányelv 13. cikke alkalmazásának összhangban kell lennie az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikkével és nem szabad a jelenlegi adatvédelmi szabályrendszer gyengüléséhez vezetnie.

Ez a SIS II esetében még sarkalatosabb kérdés, tekintettel arra, hogy a rendszernek kiszámíthatónak kell lennie. Mivel a tagállamok megosztják egymással az adatokat, lehetővé kell tenni, hogy kellő bizonyosságot lehessen szerezni arról, hogy nemzeti szinten miként dolgozzák fel azokat.

Ebben a tekintetben különösen egy aggályos pont van, mégpedig az, amikor a javaslatok a jelenlegi adatvédelmi szint csökkenéséhez vezetnének. A Schengeni Egyezmény 102. cikke olyan rendszerről rendelkezik, amelyben az adatok felhasználása még nemzeti szinten is szigorúan szabályozva és korlátozva van („Az (1)–(4) bekezdésnek nem megfelelő adatfelhasználás minden Szerződő Fél jogszabályai értelmében rendeltetésellenes felhasználásnak minősül.”). Ugyanakkor mind a 95/46/EK irányelv, mind a 108. számú egyezmény tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek értelmében többek között a célhoz kötöttség elve alóli kivételek kerülhetnek be a nemzeti szabályozásba. Amennyiben ez megtörténik, ez eltávolodást jelentene a Schengeni Egyezményben rögzített jelenlegi rendszertől, amelyben a nemzeti szabályozás nem térhet el a célhoz kötött és rendeltetészerű adatfeldolgozás alapelvétől.

A kerethatározat elfogadása ezt az észrevételt nem módosítaná: a probléma sokkal inkább a szigorú célhoz kötöttségi elv fenntartása a SIS II adatok feldolgozása során, mintsem annak szavatolása, hogy az adatokat a kerethatározattal összhangban dolgozzák fel.

⁽²⁾ Az a tagállam, amely él ezzel a jogokat korlátozó lehetőséggel, ezt csak – miként már említettük – az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikkével összhangban teheti meg.

Az Európai Adatvédelmi Biztos azt javasolja, hogy a SIS II javaslatokba (konkrétan a rendeletjavaslat 21. cikkébe, valamint a határozati javaslat 40. cikkébe) vegyenek bele egy, a Schengeni Egyezmény jelenlegi 102. cikke (4) bekezdésével azonos célú rendelkezést, amely korlátozza a tagállamok lehetőségét, hogy az adatok olyan felhasználására vonatkozó rendelkezéseket hozzanak, amely a SIS II szövegekben nem szerepel. Egy másik lehetőség az, hogy a határozati javaslat és a rendeletjavaslat kifejezett korlátozást írjon elő az irányelv 13. cikkének vagy az egyezmény 9. cikkének értelmében megengedhető kivételek körére oly módon, hogy például rögzíti, hogy a tagállamok csak a hozzáférési és a tájékoztatási jogot korlátozhatják, az adatminőség elvét nem.

3. CÉLOK

A két dokumentum 1. cikkének értelmében („A SIS II létesítése és általános célkitűzése”) a SIS II „annak lehetővé tétele érdekében [jön létre], hogy a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok a személyekkel és tárgyakkal kapcsolatos ellenőrzés céljából információt cserélhessenek”, és ez „hozzá fog járulni a tagállamok közötti belső határok ellenőrzése nélküli térség magas biztonsági szintjének fenntartásához”.

A SIS II céljait meglehetősen tágan fogalmazták meg; a fent említett rendelkezések önmagukban nem jelzik pontosan, hogy e célkitűzés mit fed (e célkitűzés alatt mit kell érteni).

Úgy tűnik, hogy a SIS II célkitűzése sokkal tágabb, mint a jelenlegi SIS-nek a Schengeni Egyezmény 92. cikkében rögzített célkitűzése, amely konkrétan hivatkozott a „(...) határellenőrzések, és más, az országon belül végzett rendőrségi és vámellenőrzések céljából kiadott figyelmeztető jelzésekre (...), továbbá (a 96. cikk szerinti figyelmeztető jelzésekkel kapcsolatban) a vízumok és tartózkodási engedélyek kiadása, valamint az idegenrendészeti jogszabályok alkalmazása céljából a személyekre és tárgyakra vonatkozó figyelmeztető jelzésekre (...)”.

Ez a tágabb cél abból is ered, hogy a SIS II-höz új funkciókat és hozzáféréseket rendeltek, amelyek nem annyira a személyekkel és tárgyakkal kapcsolatos ellenőrzések eredeti célkitűzésébe, hanem inkább egy nyomozati eszköz keretébe illenek. Különösen kiemelendő, hogy olyan hatóságok kapnának hozzáférést, amelyek a SIS II adatokat saját céljaikra, nem pedig a SIS II céljainak megvalósítására használnák (lásd alább); a figyelmeztető jelzések összekapcsolása általános lesz, ami pedig a rendőrségi nyomozati eszközök tipikus jellemzője.

Kérdések merülnek fel továbbá a következő években kifejlesztendő biometrikus keresőprogrammal kapcsolatban, amely egy ellenőrző rendszer igényein túlmutató kereséseket tesz lehetővé.

Következésképp a javaslatok hatálya a jelenlegi keretnél sokkal kiterjedtebb. Ez további biztosítékokat követel meg. Ebben a tekintetben az Európai Adatvédelmi Biztos elemzése nem magára az 1. cikkben foglalt széles fogalom-meghatározásra, hanem inkább a SIS II funkcióira és egyéb összetevőire fog összpontosítani.

4. JELENTŐS VÁLTOZÁSOK A SIS II-BEN

E fejezet először a SIS II által bevezetett új elemekre, konkrétan a biometrikus adatokra, a gépjármű nyilvántartásért felelős hatóságok általi hozzáférés új koncepciójára – különös tekintettel az Europol és az Eurojust általi hozzáférésre –, a figyelmeztető jelzések összekapcsolására, valamint a különböző hatóságoknak a bevándorlási adatokhoz való hozzáféréseire összpontosít.

4.1. Biometrikus azonosítók

A SIS II javaslatok egy olyan új adatkategória feldolgozásának lehetőségét vezetik be, amely külön figyelmet érdemel: ezek a biometrikus adatok. Miként azt az Európai Adatvédelmi Biztosnak a vízuminformációs rendszer létrehozásáról szóló véleménye⁽¹⁾ hangsúlyozza, a biometrikus adatok természeténél fogva érzékeny jellege a SIS II javaslatokban nem szereplő külön biztosítékokat igényel.

Általános megjegyzésként elmondható, hogy az uniós méretű információs rendszerekben (VIS, EURODAC, vezetői engedélyek információs rendszere, stb.) tárolt biometrikus adatok felhasználásának tendenciája kitartóan növekszik, de ehhez nem társul az ezzel járó kockázatok és a megkövetelt biztosítékok gondos mérlegelése.

Az alaposabb mérlegelés ezen szükségességét az adatvédelmi biztosok Montreux-i nemzetközi konferenciája által a közel-múltban a biometrikus azonosítókról kiadott állásfoglalása is kiemelte⁽²⁾. A szabványok kidolgozásának hozzáadott értékével kapcsolatosan a mai napig csak a rendszerek közötti egyre fokozódó interoperabilitásra került a hangsúly, és nem a biometrikus adatok minőségének javítására.

⁽¹⁾ Az európai adatvédelmi biztos 2005. március 23-i véleménye a Vízuminformációs Rendszerről (VIS) és a rövid idejű tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról, 3.4.2. pont

⁽²⁾ Az adatvédelmi és a magánéletért felelős biztosok 27. nemzetközi konferenciája, Montreux, 2005. szeptember 16., Állásfoglalás a biometrikus azonosítóknak az útlevelében, személyazonosító igazolványokban és útiokmányokban történő felhasználásáról

Célszerű lenne az ilyen adatok sajátosságával összefüggő közös kötelezettségek vagy követelmények, valamint ezek bevezetése közös módszerének felállítása. E közös követelmények különösen a következő elemekből állhatnának (aminek szükségességét a SIS II javaslatok szemléltetik):

- **Célzott hatásvizsgálat:** Hangsúlyozni kell, hogy a javaslatokat nem vetették alá a biometrikus azonosítók felhasználására vonatkozó hatásvizsgálatnak ⁽¹⁾
- **A nyilvántartásba vételi folyamat kiemelése:** Hiányoznak a biometrikus adatok forrására és gyűjtésük mikéntjére vonatkozó részletek. A nyilvántartásba vételi folyamat a biometrikus azonosítás átfogó folyamatának kritikus pontja, amelyet – mivel a folyamat végeredményét, azaz a téves elutasítási arány vagy a téves elfogadási arány szintjét közvetlenül befolyásolni fogja – nem lehet csupán mellékletekkel vagy további alcsoporthoz tartozó tárgyalások útján meghatározni.
- **A pontossági szint hangsúlyozása:** A javaslatban az azonosításra szolgáló biometrikus adatok felhasználásának (egy a többel való összehasonlítás) egy „biometrikus kereső-program” jövőbeni bevezetéseként történő bemutatása még kritikusabb, ugyanis e folyamat eredményei pontatlanabbak, mint az adatok eredetiségvizsgálat vagy ellenőrzés céljára történő felhasználása (egy az eggyel való összehasonlítás). A biometrikus azonosítás ezért nem lehet egyedüli azonosítási mód vagy a további információkhoz való hozzáférés egyedüli kulcsa.
- **Tartalékeljárás:** Könnyen hozzáférhető tartalékeljárásokat kell bevezetni az esetlegesen rosszul azonosított személyek méltóságának tiszteletben tartása, valamint annak érdekében, hogy a rendszer hiányosságainak terhe ne rájuk háruljon.

A biometrikus adatok megfelelő előzetes értékelés nélküli felhasználása a biometrikus azonosítók megbízhatóságának túlbecsüléséről is árulkodik. A biometrikus adatok „élő”, időben változó adatok; az adatbázisban tárolt minták csak egy dinamikus elemről készült pillanatfelvételt jelentenek. Ez utóbbi állandósága nem abszolút, és ellenőrzést igényel. A biometrikus azonosítók pontossága – mivel soha nem abszolút jellegűek – mindig más elemek fényében vizsgálandó.

⁽¹⁾ A vizsgálat a „Biometria a határokon: a társadalomra gyakorolt hatás értékelése” című tanulmányban foglalt ügynevezett biometrikus bölcsesség hét pillérén alapulhatna, IPTS, DG-JRC, EUR 21585 EN, 1.2. rész, 32. o.

Ha a biometrikus bizonyítékoknak fokozottabb vagy túlbecsült szerepet tulajdonítanak, a SIS II adatok nyomozati célú lehetséges felhasználása – miként ezt múltbéli esetek is bizonyítják ⁽²⁾ – súlyos veszéllyel jár az érintetteknek nézve.

A javaslatoknak ezért el kell ismerniük és tudatosítaniuk kell az azonosítási célú biometriában rejlő reális lehetőségeket.

4.2. Hozzáférés a SIS II adatokhoz

4.2.1. Új hozzáférés-kép

Minden egyes figyelmeztető jelzéshez meghatározásra kerülnek a SIS adatokhoz hozzáféréssel rendelkező hatóságok. A SIS adatokhoz való hozzáférés biztosításához elvileg kettős feltétel-rendszert alkalmaznak: hozzáférést a SIS általános céljainak és minden egyes figyelmeztető jelzés konkrét céljának teljes mértékben megfelelő hatóságok kaphatnak.

Ez a figyelmeztető jelzéseknek a rendeletjavaslatban, valamint a határozati javaslatban található fogalom-meghatározásából következik (mindkét eszköz 3. cikke (1a.) bekezdése: „figyelmeztető jelzés”: a SIS II-be bevitt adatok halmaza, amely a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára lehetővé teszi, hogy egy meghozandó egyedi intézkedés tekintetével egy személyt vagy tárgyat azonosítsanak.) A határozati javaslat 39. cikkének (3) bekezdése megerősíti ezt a szemléletet azzal, hogy kimondja: „az (1) bekezdésben említett adatokat csak személyek azonosítására lehet felhasználni az e határozattal összhangban foganatosítandó egyedi intézkedés végrehajtása érdekében”. Ebben a tekintetben a SIS II még mindig egy találat/nincs találat rendszer jellegzetességeit hordozza, amely minden egyes figyelmeztető jelzést egy konkrét célhoz rendel (átadás, beléptetés megtagadása, ...).

A SIS adatokhoz hozzáféréssel rendelkező hatóságok ezen adatokat ténylegesen korlátozottan használhatják fel, mivel elvileg csak egy egyedi intézkedés végrehajtása céljából férhetnek hozzájuk.

Ugyanakkor egyes, az új javaslatokban szereplő hozzáférések nincsenek összhangban ezzel a logikával, ugyanis a hatóság tájékoztatását célozzák és nem azt, hogy lehetővé tegyék a hatóság számára egy adott személy azonosítását és a figyelmeztető jelzésben előírt intézkedés foganatosítását.

⁽²⁾ 2004 júniusában egy portlandi (US) ügyvéd két hétre börtönbe került, mert ujjlenyomatát az FBI-nak sikerült egy, a madridi bombamerénylet után (a detonátort tartalmazó műanyag zacskón) talált ujjlenyomattal azonosítania. Végül kiderült, hogy az összehasonlítási folyamatba hiba csúszott, ami téves értelmezéshez vezetett.

Konkrétabban ez az alábbiakat érinti:

- a menekültügyi hatóságok hozzáférése a bevándorlási adatokhoz;
- a menekültstátusz megadásáért felelős hatóságok hozzáférése a bevándorlási adatokhoz;
- az Europol hozzáférése a kiadásra, leplezett megfigyelésre és a lefoglalandó ellopott okmányokra vonatkozó figyelmeztető jelzésekhez;
- az Eurojust hozzáférése a kiadási és helymeghatározási adatokhoz.

A SIS II adatok viszonylatában mindezen hatóságok ugyanazokkal a jellemzőkkel bírnak:

nem fogantathatók a figyelmeztető jelzések fogalom meghatározásában említett egyedi intézkedést. A hozzáférés a saját céljaikat szolgáló információforrásként van biztosítva a számukra.

Még ezen hatóságok esetében is különbséget kell tenni azok között, amelyek saját céljaikra, de konkrét célból rendelkeznek hozzáféréssel, valamint azok között (ezek konkrétan az Europol és az Eurojust), amelyek számára a hozzáférés célja egyáltalán nincs pontosan körülhatárolva. A menekültügyi hatóságok például konkrét célból rendelkeznek hozzáféréssel, még akkor is, ha ez nem a figyelmeztető jelzésben említett cél. A bevándorlási adatokhoz „annak meghatározása céljából [férhetnek hozzá], hogy egy menedékjogot kérelmező személy jogellenesen tartózkodott-e egy másik tagállamban.” Az Europol és az Eurojust viszont bizonyos figyelmeztető jelzés kategóriákban szereplő olyan adatokhoz fér hozzá, „amelyek feladataik elvégzéséhez szükségesek”.

Összefoglalásképpen a SIS II adatokhoz történő hozzáférés három esetben biztosított:

- a figyelmeztető jelzés végrehajtása céljából történő hozzáférés;
- a SIS II céljától eltérő, de a javaslatokban jól körülírt célból történő hozzáférés;
- a SIS II céljaitól eltérő, de nem pontosan körülhatárolt célból történő hozzáférés;

Az Európai Adatvédelmi Biztos azon a véleményen van, hogy minél általánosabb a hozzáférés célja, a bevezetendő biztosítékoknak annál szigorúbbaknak kell lenniük. Az általános biztosítékokat az alábbiakban részletezzük; majd az Europol és az Eurojust sajátos helyzetével foglalkozunk.

4.2.2. A hozzáférés biztosításának feltételei

1. Hozzáférés minden esetben csak akkor biztosítható, ha ez a SIS II általános céljaival összeegyeztethető és annak jogalapjával összhangban van.

Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a rendeletjavaslat értelmében a bevándorlási adatokhoz való hozzáférésnek a schengeni vívmányok részét képező, a személyek mozgásához kapcsolódó politikák végrehajtását kell támogatniuk.

A határozat által rögzített figyelmeztető jelzésekhez való hozzáférés ugyanígy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi operatív együttműködés támogatását célozza.

Ebben a tekintetben az Európai Adatvédelmi Biztos felhívja a figyelmet a járművek forgalmi engedélyének kiadásáért felelős szolgálatoknak a SIS II-höz való hozzáféréssel kapcsolatos fejezetre (lásd alább a 4.6. pontot).

2. A SIS II adatokhoz való hozzáférés szükségességét bizonyítani kell, valamint azt is, hogy más, kisebb sérelmet okozó eszközökkel lehetetlen vagy nagyon nehéz beszerezni az adatokat. Ezt indoklás formájában kellett volna megtenni, amelynek hiánya, mint már mondtuk, felettébb sajnálatos.
3. Az adatok felhasználását kifejezetten és megszorító módon kell meg határozni.

Például a menekültügyi hatóságok „annak meghatározása céljából férhetnek hozzá a bevándorlási adatokhoz, hogy egy menedékjogot kérelmező személy jogellenesen tartózkodott-e egy másik tagállamban”. Az Europol és az Eurojust viszont hozzáfér bizonyos figyelmeztető jelzés kategóriákban szereplő olyan adatokhoz, „amelyek feladataik elvégzéséhez szükségesek”: ez nem eléggé részletes körülhatárolás (lásd alább).

4. A hozzáférés feltételeit jól meg kell határozni és korlátozni kell. E szervezeteken belül különösen csak azok a szolgálatok kaphatnak a SIS II adatokhoz hozzáférést, amelyeknek az adatokkal foglalkozniuk kell. Ezt, a határozati javaslat 40. cikkében és a rendeletjavaslat 21. cikkének (2) bekezdésében rögzített kötelezettséget a nemzeti hatóságok azon kötelezettségével kell kiegészíteni, hogy kötelesek naprakész jegyzéket vezetni a SIS II adatokhoz hozzáférési jogosultsággal rendelkező személyekről. Az Europolra és az Eurojustra ugyanennek kell vonatkoznia.

5. Az, hogy ezen hatóságok hozzáféréssel rendelkeznek a SIS II adatokhoz, soha nem képezhet jogalapot ahhoz, hogy a rendszerbe olyan adatokat vigyenek be, vagy a rendszerben olyan adatokat tároljanak, amelyek nem célravezetők azon konkrét figyelmeztető jelzés szempontjából, amelynek a részét képezik. A rendszert új adatkategóriákkal nem lehet bővíteni, mivel ezek más információs rendszerek céljait szolgálnák. A határozati javaslat 39. cikke például arról rendelkezik, hogy a figyelmeztető jelzésekbe vigyenek be a kibocsátó hatóságra vonatkozó adatokat. Ezen adatok egy intézkedés (letartóztatás, megfigyelés, ...) foganatosításához nem szükségesek, és bevezetésük egyedüli oka valószínűleg az lenne, hogy az Europol vagy az Eurojust ezeket hasznosíthatná. Ezen adatok feldolgozásának jogosultságát egyértelműen indokolni kell.

6. Az adatok megőrzési idejét akkor, ha ahhoz a célhoz, amelyhez az adatokat bevitték, nem szükséges, nem lehet meghosszabbítani. Ez azt jelenti, hogy még ha az Europol vagy az Eurojust hozzáfér is ezen adatokhoz, a rendszerben történő tartásukra ez nem teremt elegendő jogalapot (például ha egy körözött személyt már kiadtak, az adatokat törölni kell, még akkor is, ha ezek az Europol számára hasznosak lehetnének.) Itt megint alapos ellenőrzésre van szükség annak szavatolásához, hogy ezt a nemzeti hatóságok alkalmazzák.

4.2.3. Az Europol és az Eurojust hozzáférése

a) A hozzáférés jogalapja

Az Europol és az Eurojust bizonyos SIS adatokhoz való hozzáférése már a 2005. február 24-i tanácsi határozatba történő bevezetésük előtt vita tárgyát képezte⁽¹⁾. E két szervezet az összes, a saját céljaikra hozzáféréssel rendelkező hatóság közül a legtagabb értelemben vett hozzáférést élvezi. Jóllehet ezen adatok felhasználását a határozat XII. fejezete leírja, a hozzáférés elsődleges biztosításának jogalapja nincs kellőképp kifejtve. Ez a megállapítás annak figyelembevételével, hogy az Europol és az Eurojust feladatai idővel valószínűleg változnak, még inkább érvényes.

Az Európai Adatvédelmi Biztos arra ösztönzi a Bizottságot, hogy pontosan határozza meg, mely feladatok elvégzéséhez lenne indokolt az Europol és az Eurojust hozzáférése.

b) Adatkorlátozás

A Europol és az Eurojust „gyűjtögető akcióinak” elkerülése, valamint annak szavatolása érdekében, hogy csak a „feladataik elvégzéséhez szükséges” adatokhoz férjenek hozzá, a schengeni közös ellenőrző hatóság a SIS II javaslatokról szóló 2005. szeptember 27-i véleményében azt javasolta, hogy az Europol és az Eurojust személyes adatokhoz való hozzáférést azon személyekre korlátozzák, akiknek a neve az adatállományaikban már szerepel. Ez szavatolná, hogy csak az ezen személyekre vonatkozó releváns figyelmeztető

jelzésekbe kapnak betekintést. Az Európai Adatvédelmi Biztos támogatja ezt az ajánlást.

c) Biztonsági vetületek

Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözlözi az Europol és az Eurojust által végzett valamennyi összekötött művelet naplózásának kötelezettségét, valamint a rendszer részei másolásának vagy letöltésének tilalmát.

A határozati javaslat 56. cikke az Europol és az Eurojust számára „egy-kettő” hozzáférési pontot irányoz elő. Bármennyire érthető is, hogy egy tagállam – hatáskörrel rendelkező hatóságainak decentralizált helyzete miatt – egyenél több hozzáférési pontra tartana igényt, az Europol és az Eurojust jogállása és tevékenysége ezt a kérést nem indokolja. Ezen túlmenően azt is hangsúlyozni kell, hogy biztonsági szempontból a hozzáférési pontok szaporodása növeli a visszaélés kockázatát, ezért ezt következetesebb elemekkel kellene pontosan indokolni. Ezért meggyőző érvrendszer hiányában az Európai Adatvédelmi Biztos azt javasolja, hogy az Europol és az Eurojust számára csak egy hozzáférési pontot biztosítsanak.

4.3. A figyelmeztető jelzések összekapcsolása

A rendelet 26. cikke és a határozat 46. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályaikkal összhangban két vagy több figyelmeztető jelzés közötti összeköttetés létesítése céljából kapcsolatot létesíthetnek a figyelmeztető jelzések között.

Jóllehet a figyelmeztető jelzések közötti kapcsolatok ellenőrzés céljára bizonyosan hasznosak lehetnek (például egy autótolvajra kiadott elfogatóparancsot összekapcsolhatnak egy ellopott járművel), a figyelmeztető jelzések közötti kapcsolatok bevezetése a rendőrségi nyomozati eszközök rendkívül tipikus jellemzője.

A figyelmeztető jelzések összekapcsolása jelentős hatással lehet az érintett személy jogaira, mivel az adott személy „értékelése” ezentúl nem csupán a rá vonatkozó adatok alapján, hanem az illető más személyekkel való lehetséges társítása alapján történik. Azokat a személyeket, akiknek az adatait bűnözők vagy körözött személyek adataival kapcsolják össze, valószínűleg nagyobb gyanakvással kezelik, mint másokat. A figyelmeztető jelzések összekapcsolása ezen túlmenően a SIS vizsgálati jogköreinek kiterjesztését is jelenti, mivel lehetővé teszi az állítólagos bűnszövetkezetek vagy -hálózatok nyilvántartását (ha például az illegális bevándorlók adatait embercsempészek adataival kapcsolják össze). Végezetül, mivel a kapcsolatok létrehozását a nemzeti jogszabályok teremtik meg, ennek lehetséges következménye az, hogy az egyik tagállamban törvényellenes kapcsolatok a másik tagállamban létrejöhetnek, és ezáltal „törvényellenes” adatok kerülnek be a rendszerbe.

⁽¹⁾ A Tanács 2005. február 24-i 2005/211/IB határozata néhány új funkciókat – többek között a terrorizmus elleni küzdelemnek – a Schengeni Információs Rendszerbe történő bevezetéséről, HL L 68., 2005.3.15., 44. o.

A Tanács 2004. június 14-i, a SIS II funkcionális követelményeiről szóló következtetéseiben megállapította, hogy minden egyes kapcsolatnak egyértelmű operatív követelménnyel kell rendelkeznie, világosan meghatározott összeköttetésen kell alapulnia és meg kell felelnie az arányosság követelményének. Ezen túlmenően nem érintheti a hozzáférési jogokat. Mindenesetre mivel a figyelmeztető jelzések összekapcsolása feldolgozási műveletnek minősül, meg kell felelnie a 95/46/EK irányelvet végrehajtó nemzeti jogszabályoknak, és/vagy a 108. számú egyezménynek.

A javaslatok megismétlik, hogy a kapcsolatok megléte nem módosíthatja a hozzáférési jogokat (ugyanis egyébként olyan adatokhoz való hozzáférést tenne lehetővé, amelyek feldolgozása a nemzeti jogszabályok értelmében, az irányelv 6. cikkének megsértésével, nem lenne jogszerű).

Az Európai Adatvédelmi Biztos hangsúlyozza a rendeletjavaslat 26. cikke és a határozati javaslat 46. cikke megszorító értelmezésének fontosságát: az egyik mód ennek biztosítására annak egyértelművé tétele, hogy a bizonyos adatkategóriákhoz hozzáférési joggal nem rendelkező hatóságok nemcsak, hogy nem férhetnek hozzá az e kategóriákba tartozó adatokhoz, hanem e kapcsolatok létezéséről még nem is tudhatnak. Amikor a kapcsolt adatokhoz nincs hozzáférési jog, a kapcsolatok megjelenítését lehetetlenné kell tenni.

Ezen túlmenően az Európai Adatvédelmi Biztos azt szeretné, ha konzultálnának vele a fentiek biztosításához szükséges technikai intézkedésekről.

4.4. A belépés megtagadása céljából kiadott figyelmeztető jelzés

4.4.1. A bevezetés jogalapja

A „harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzések” (a rendelet 15. cikke) használata jelentős hatással bír a személyes szabadságokra: az e rendelkezés értelmében megjelölt személy több éven keresztül nem léphet be a schengeni térségbe. A megjelölt személyek számát figyelembe véve eddig ez volt a leggyakoribb figyelmeztető jelzés. Tekintve a figyelmeztető jelzés következményeit és az érintett személyek számát, nagy körültekintésre van szükség a figyelmeztető jelzés koncepciójának és végrehajtásának tekintetében is. Bár a fentiek a többi figyelmeztető jelzésre is igazak, az Európai Adatvédelmi Biztos külön fejezetet fog szentelni ennek a figyelmeztető jelzésnek, mert ez külön problémákat vet fel a bevezetésének jogalapját illetően.

Az új beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés javulást mutat a jelenlegi helyzethez képest, de még mindig nem teljes mértékben kielégítő, mert főként olyan jogi eszközökön alapul, amelyeket még nem fogadtak el, sőt még nem is javasoltak.

A javaslatok az adatfelvétel jogalapjának pontosabb meghatározásában rejlenek. A Schengeni Egyezmény jelenlegi megszövegezése olyan helyzethez vezetett, hogy jelentős különbségek állnak fenn a tagállamok között az egyezmény 96. cikke alapján megjelölt személyek száma tekintetében. A Schengeni Közös Ellenőrző Hatóság átfogó tanulmányt⁽¹⁾ készített a témáról, és azt az ajánlást tette, hogy „a politikai döntéshozóknak mérlegelniük kell a figyelmeztető jelzések kiadása okainak harmonizálását a különböző schengeni államokban”.

A javasolt 15. cikk megfogalmazása részletesebb, ami üdvözlendő.

Ezen túlmenően a 15. cikk (2) bekezdése felsorolja azokat az eseteket, amelyekben egy személyt nem lehet megjelölni, mivel különböző jogállásoknak megfelelően jogszerűen tartózkodik valamely tagállam területén. Bár a fentiek következnek a jelenlegi Schengeni Egyezményből, a gyakorlat azt mutatta, hogy ennek a mechanizmusnak az alkalmazása tagállamonként különböző volt. Ezért a pontosítás pozitív elem.

Ugyanakkor ezt a rendelkezést is komoly kritikák érték, mivel jelentős részben egy még el nem fogadott szövegen alapul, nevezetesen a visszatérésről szóló irányelven.

A SIS II-re vonatkozó javaslatok elfogadása óta a Bizottság (2005. szeptember 1-jén) javaslatot tett egy „a tagállamokban illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérésére vonatkozó közös szabályokról és eljárásokról szóló irányelvre”, de amíg a szöveg nem végleges, addig nem lehet az adatok rendszerbe történő bevitele érvényes jogalapjának tekinteni. Ez különösen az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikkét sérti, mivel az egyének magánéletébe történő beavatkozást – egyebek mellett – világos és bárki számára hozzáférhető jogszabályoknak kell alátámasztaniuk.

Ezért az Európai Adatvédelmi Biztos arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vagy vonja vissza ezt a rendelkezést, vagy oly módon fogalmazza át, hogy az meglévő jogszabályokon alapulva tegye lehetővé az egyének számára azon intézkedések pontos azonosítását, amelyeket a hatóságok velük szemben hozhatnak.

4.4.2. A 15. cikkben foglalt figyelmeztető jelzésekhez való hozzáférés

A 18. cikk meghatározza, mely hatóságok férhetnek hozzá ezekhez a figyelmeztető jelzésekhez és milyen célokból. A 18. cikk (1) és (2) bekezdése meghatározza, mely hatóságok férhetnek hozzá a visszatérési irányelv alapján kiadott figyelmeztető jelzésekhez. A fent megfogalmazott észrevételek vonatkoznak erre a helyzetre is.

⁽¹⁾ A Schengeni Közös Ellenőrző Hatóság jelentése a 96.cikkben foglalt figyelmeztető jelzéseknek a Schengeni Információs Rendszerben való használatával kapcsolatos vizsgálatról, Brüsszel, 2005. június 20.

A rendeletjavaslat 18. cikkének (3) bekezdése olyan irányelv alapján biztosít hozzáférést a menekültstátusz megadásáért felelős hatóságok számára, amelyet még nem is javasoltak. Rendelkezésre álló szöveg hiányában az Európai Adatvédelmi Biztos megismétli a fenti észrevételeket.

4.4.3. A 15. cikkben foglalt figyelmeztető jelzések megőrzési ideje

A figyelmeztető jelzést a 20. cikknek megfelelően nem lehet a (kiutasítási vagy kitoloncolási) határozatban lefektetett, a beléptetés megtagadására vonatkozó időnél hosszabb ideig megőrizni. Ez megfelel az adatvédelmi szabályoknak. Ezenkívül a figyelmeztető jelzést öt év elteltével automatikusan törlik, hacsak az adatot a SIS II-be bevívó tagállam másképpen nem határozza meg.

Megfelelő nemzeti szintű ellenőrzésnek kell biztosítania, hogy nem kerül sor a megőrzési idő indokolatlan, automatikus meghosszabbítására, és hogy a tagállamok az ötéves határidő előtt törlik az adatot, amennyiben a beléptetés megtagadására vonatkozó idő ennél rövidebb.

4.5. Megőrzési idő

Bár a figyelmeztető jelzések megőrzésére vonatkozó elv változatlan marad (a figyelmeztető jelzést általában törölni kell a SIS II-ből, mihelyt a figyelmeztető jelzés által kért intézkedést végrehajtották), a javaslatoknak az lesz a következményük, hogy a figyelmeztető jelzések megőrzésének ideje rendszerint meghosszabbodik.

A Schengeni Egyezmény úgy rendelkezett, hogy az adatok megőrzésének szükségességét a bevitelüket követően legfeljebb három éven belül (leplezett megfigyelés céljából bevitt adatok esetében egy éven belül) felül kell vizsgálni. Az új javaslatok automatikus adattörölést irányoznak elő (amely ellen a kiadó tagállam ellentmondással élhet), a bevándorlással kapcsolatos adatok esetében 5 évvel a bevitelük után, a letartóztatásokkal, az eltűnt személyekkel és az igazságügyi eljárás lefolytatása érdekében körözött személyekkel kapcsolatos adatok esetében 10 évvel a bevitelük után, a leplezett megfigyelés alá helyezendő személyekkel kapcsolatos adatok esetében pedig 3 évvel a bevitelük után.

Bár a tagállamok a figyelmeztető jelzés céljának elérését követően törölni fogják az adatokat, itt a maximális megőrzési idő jelentős növeléséről (a legtöbb esetben megháromszorozásáról) van szó, amelyet a Bizottság semmilyen módon sem indokol. A bevándorlásra vonatkozó adatokkal kapcsolatban feltételezhető, hogy az 5 éves időszak a visszatérésről szóló irányelvben javasolt beléptetési tilalom időtartamával van összefüggésben. A többi esetben az Európai Adatvédelmi Biztos tudomása szerint nincs olyan ok, amely indokolná a hosszabbítást.

Az adatok SIS-be történő bevitelének jelentős hatásai lehetnek az érintett személyek életére. Ez különösen a leplezett megfigyelés vagy célzott ellenőrzés céljából személyekre kiadott figyelmeztető jelzések esetében ad okot aggodalomra, mivel ezeket a figyelmeztető jelzéseket gyanú alapján is ki lehet adni.

Az Európai Adatvédelmi Biztos komoly indokot szeretne látni az adatmegőrzési idő meghosszabbítására. Amennyiben nincs meggyőző indok, azt javasolja, hogy a megőrzési időket a jelenlegi időtartamra csökkentsék, különösen a leplezett megfigyelés és a célzott ellenőrzés céljából kiadott figyelmeztető jelzések esetében.

4.6. A járművek forgalmi engedélyének kiadásáért felelős hatóságok hozzáférése

A fő probléma itt egy igen megkérdőjelezhető jogalapválasztásában rejlik. A Bizottság nem jár el meggyőző módon, amikor egy, az első pillérhez tartozó „közlekedési” jogalapot választ egy olyan intézkedéshez, amely a bűnmegelőzés és bűnüldözés (lopott gépjármű-kereskedelem) céljából hozzáférést biztosít a közigazgatási hatóságok számára a SIS-hez. A SIS II-höz való hozzáférés meggyőző indoklása és szilárd jogalapja szükségeségének részletezésére e vélemény 4.2.2 pontjában már sor került.

Az Európai Adatvédelmi Biztos a Schengeni Közös Ellenőrző Hatóság e tárgyban tett észrevételeire hivatkozik, amelyeket a SIS II javasolt jogalapjáról szóló véleményében tett. Különösen a Schengeni Közös Ellenőrző Hatóság azon javaslatát kell figyelembe venni, amelynek értelmében a javasolt határozatot oly módon kell módosítani, hogy ezt a hozzáférést is belefoglalják.

5. A BIZOTTSÁG ÉS A TAGÁLLAMOK SZEREPE

A SIS II-vel kapcsolatos felelősségek világos meghatározása és kiosztása elsődleges fontosságú, nem csak a rendszer problémamentes működése, de az ellenőrzés szempontjából is. A felügyeleti hatáskörök kiosztása a felelősségek meghatározásából fog következni, itt tehát maximális pontosságra kell törekedni.

5.1. A Bizottság szerepe

Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli mindkét javaslat III. fejezetét, amely meghatározza a Bizottság SIS II-vel kapcsolatos szerepét és hatásköreit (mint az „operatív irányítás” szerepét). Ez a meghatározás nem szerepel a VIS-javaslatban. Ugyanakkor önmagában ez a fejezet nem definiálja kimerítő módon a Bizottság szerepét. Valójában, ahogyan az már e vélemény 9. fejezetében is szerepel, a Bizottság a komitológiai eljáráson keresztül a rendszer végrehajtásában és irányításában is részt vesz.

Adatvédelmi szempontból a Bizottságnak van egy, a VIS és az Eurodac rendszer esetében már elfogadott szerepe, nevezetesen az operatív irányítás. A Bizottságnak a rendszer fejlesztésében és fenntartásában játszott fő szerepe mellett ezt sajátos adatkezelői szerepnek kell tekinteni. Amint az Európai Adatvédelmi Biztos a VIS-ről szóló véleményében már kifejtette, ez a szerep túlmutat az adatfeldolgozó szerepén, de korlátozottabb az adatkezelő szerepénél, mert a Bizottság nem fér hozzá a SIS II-ben feldolgozott adatokhoz.

Mivel a SIS II olyan összetett rendszerekre épül, amelyek közül néhány kialakulóban lévő technológiákat használ, az Európai Adatvédelmi Biztos ragaszkodik ahhoz, hogy megerősítsék a Bizottság hatáskörét a rendszereknek a biztonság és az adatvédelem terén rendelkezésre álló legjobb technológiák segítségével történő naprakésszé tételében.

A javaslatok 12. cikkét ki kell tehát egészíteni azzal, hogy a Bizottságnak rendszeresen javasolnia kell az ezen a területen rendelkezésre álló legmodernebb technológiák alkalmazását, amelyek növelik az adatvédelem és a biztonság szintjét, valamint megkönnyítik az ezen adatokhoz hozzáférő nemzeti hatóságok helyzetét.

5.2. A tagállamok szerepe

A tagállamok helyzete nem teljesen világos, mivel nehéz megállapítani, mely hatóság(ok) lesz(nek) az adatkezelő(k).

A javaslatok meghatározzák a SIS II nemzeti hivatal szerepét (az illetékes hatóságok SIS II-höz való hozzáféréseinek biztosítása), valamint a SIRENE hatóságok szerepét (a kiegészítő információk cseréjének biztosítása). A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá a „nemzeti rendszereik” működését és biztonságát. Nem világos, hogy ez utóbbi a fent említett hatóságok valamelyikének hatáskörébe tartozik-e. Mindenesetre ebben a tekintetben pontosításra van szükség.

Adatvédelmi szempontból a Bizottságot és a tagállamokat közösen kell adatkezelőknek tekinteni, ahol mindkettőnek megvannak a maga felelősségei. Egyedül ezen egymást kiegészítő feladatok elismerésén keresztül lehet biztosítani, hogy a SIS II tevékenységének ne legyenek felügyelet nélküli területei.

6. AZ ÉRINTETTEK JOGAI

6.1. Tájékoztatás

6.1.1. A javasolt rendelet

A rendeletjavaslat 28. cikke tartalmazza az érintett tájékoztatáshoz való jogát, amely alapvetően a 95/46 irányelv 10.

cikkéből következik. Ez üdvözlendő változás a jelenlegi helyzethez képest, mivel az Egyezmény nem tartalmazza kifejezetten a tájékoztatáshoz való jogot. Az alábbi pontokon ugyanakkor lehetne javítani.

Néhány információt még hozzá kellene adni a listához, ez hozzájárulna az érintettel szembeni méltányos bánásmód biztosításához⁽¹⁾. Az információknak tartalmaznia kellene az adatmegőrzés időtartamát, a figyelmeztető jelzést kiadó határozattal kapcsolatos felülvizsgálati kérelem vagy a határozat elleni fellebbezés benyújtásához való jog meglétét (egyes esetekben lásd a rendeletjavaslat 15. cikkének (3) bekezdését), az adatvédelmi hatóság segítségnyújtása igénybevételének lehetőségét, valamint a jogorvoslat lehetőségét.

A rendeletjavaslat nem tartalmazza, hogy az információt mikor kell átadni az érintettnek. Ez lehetetlenné teheti, hogy az érintett élni tudjon jogaival. Ezen jogok hatékonyságának biztosítása érdekében a rendeletnek tartalmaznia kellene, hogy a figyelmeztető jelzést kiadó hatóságtól függően pontosan mikor kell az információt megosztani az érintettel.

Praktikus megoldás lenne, ha a figyelmeztető jelzéssel kapcsolatos információkat elsőként az azt indokoló határozatban adnák meg; vagy bírósági vagy közigazgatási határozatban, amely a közrendet (...) fenyegető veszélyen alapul, vagy visszautazási tilalommal kísért kitoloncolási vagy kiutasítási határozatban. Ezt a rendelet 28. cikkében kellene lefektetni.

6.1.2. A javasolt határozat

A határozat 50. cikke kimondja, hogy az információt az érintett kérésére adják ki, és meghatározza az információátadás megtagadásának lehetséges indokait. Figyelembe véve az adatok természetét és feldolgozásuk módját érthető, hogy ezt a jogot bizonyos mértékben korlátozzák.

Ugyanakkor a tájékoztatáshoz való jognak nem lehet feltétele az érintett kérelme (ebben az esetben inkább a hozzáférés iránti kérelem meghatározásáról lenne szó). Feltételezhető, hogy az információ iránti „kérelem” szükségességét azok az esetek indokolták, amelyekben az érintettet nem lehet tájékoztatni, mivel tartózkodási helye ismeretlen.

A kérdés megoldása lenne, ha kivételt biztosítanának a tájékoztatáshoz való jog alól azokban az esetekben, amikor az információnyújtás lehetetlen vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényel. A határozat 50. cikkét ennek megfelelően kell módosítani.

⁽¹⁾ Ezzel kapcsolatban lásd az Európai Adatvédelmi Biztosnak a vízum-információs rendszer létrehozásáról szóló véleménye 3.10.1. pontját.

Ez a megoldás összhangban lenne a harmadik pillérben folyó adatvédelemről szóló kerethatározat-tervezet alkalmazásával is.

6.2. Hozzáférés

Mind a rendeletjavaslat, mind a határozati javaslat határidőt állapít meg a hozzáférés iránti kérelem megválaszolásához, ami előrelépést jelent. Ugyanakkor mivel a hozzáférési jog gyakorlására vonatkozó eljárást nemzeti szinten szabályozzák, felmerül a kérdés, hogy a javaslatokban meghatározott határidők hogyan viszonyulnak a már létező eljárásokhoz, különösen, ha az adott tagállamok rövidebb határidőt szabtak meg a hozzáférés iránti kérelem megválaszolására. Világossá kell tenni, hogy az érintett számára kedvezőbb határidőket kell alkalmazni.

6.2.1. A javasolt rendelet

Érdemes megjegyezni, hogy a hozzáférési jognak a Schengeni Egyezményben jelenleg meglévő korlátozásai („megtagadják az információk közlését, ha ez a figyelmeztető jelzéssel kapcsolatos jogszerű feladatok végrehajtása vagy harmadik személyek jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges”) nem szerepelnek a rendeletjavaslatban.

Ugyanakkor ez valószínűleg a 95/46/EK irányelv alkalmazhatóságából ered, mivel az (a 13. cikkében) kimondja, hogy a nemzeti jogszabályokban lehetőség van kivételek alkalmazására. Mindenesetre rá kell mutatni, hogy a 13. cikknek a hozzáférési jog korlátozása céljából a nemzeti jogszabályokban történő alkalmazása csak korlátozott esetekben fog megfelelni az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikkének.

6.2.2. A javasolt határozat

A határozati javaslat megtartja a hozzáférési jognak a Schengeni Egyezményben meghatározott korlátozását. A kerethatározat-javaslat lényegében a hozzáférési jog ugyanazon korlátozásait tartalmazza; e jogi eszköz elfogadása tehát nem eredményez jelentős változást ebben a tekintetben.

Mivel a bűnüldözési adatokhoz való hozzáférés több tagállamban „közvetetten” történik (azaz a nemzeti adatvédelmi hatóságon keresztül), hasznos lenne meghatározni, hogy a hozzáférési jog gyakorlása során az adatvédelmi hatóságoknak kötelező aktívan együttműködniük.

6.3. A figyelmeztető jelzés kiadásáról szóló határozat felülvizsgálatához és az ellene történő fellebbezéshez való jog

A rendelet 15. cikkének (3) bekezdése biztosítja a jogot ahhoz, hogy amennyiben a figyelmeztető jelzést elrendelő határozatot

közigazgatási hatóság hozta, az érintett kérheti annak igazságügyi hatóság általi felülvizsgálatát vagy az igazságügyi hatósághoz fellebbezést nyújthat be. Ez a jelenlegi Schengeni Egyezményhez képest üdvözlendő javulást jelent.

Ez még inkább kihangsúlyozza az érintett teljes és időben történő tájékoztatásának szükségességét, amint az a fenti 6.1. pontban már említésre került: a tájékoztatás nélkül az új jog elvi vívmány maradna.

6.4. Jogorvoslat

A rendeletjavaslat 30. cikke és a határozati javaslat 52. cikke rendelkezik arról, hogy az érintett jogosult keresetet indítani vagy panaszt tenni az adott tagállam bíróságai előtt, ha nem biztosították számára az adatokhoz való hozzáférés vagy az adathelyesbítési, illetve -törlési jogát, valamint az információkéréshez vagy kártérítéshez való jogát.

A megfogalmazás („valamely tagállam területén tartózkodó bármely személy”) azt sugallja, hogy a panaszosnak fizikai értelemben a tagállam területén kell tartózkodnia ahhoz, hogy keresetet nyújthasson be a bíróságokhoz. Ez a területi korlátozás indokolatlan és adott esetben hatástalanná teheti a jogorvoslati jogot, mivel a panaszos igen gyakran pontosan azért nyújt be keresetet, mert megtagadják tőle a schengeni területre való belépést. Ezen túlmenően ami a rendeletjavaslatot illeti, mivel az irányelv a *lex generalis*, annak 22. cikkét kell figyelembe venni; ez pedig kimondja, hogy tartózkodási helyétől függetlenül „mindenkinek” joga van jogorvoslati joghoz. A kerethatározat-javaslat sem tartalmaz területi korlátozást. Az Európai Adatvédelmi Biztos a 30. és 52. cikkben szereplő területi korlátozás elhagyását javasolja.

7. ELLENŐRZÉS

7.1. Bevezető megjegyzés: felelősségmegosztás

A javaslatok hatáskörüknek megfelelően megosztják az ellenőrzési feladatokat a nemzeti ellenőrző hatóságok⁽¹⁾ és az Európai Adatvédelmi Biztos között. Ez összhangban áll a javaslatoknak a SIS II működéskére és használatára alkalmazandó joggal és felelőségekkel kapcsolatos megközelítésével, valamint a hatékony ellenőrzés szükségességével.

Az Európai Adatvédelmi Biztos ezért üdvözli a rendeletjavaslat 31. cikkében és a határozati javaslat 53. cikkében foglalt ezen megközelítést. Ugyanakkor a feladatok jobb megértése és pontosítása érdekében az Európai Adatvédelmi Biztos azt javasolja, hogy a cikkeket több rendelkezésre bontsák, amelyek mindegyike az ellenőrzés valamely szintjét érintené, amint azt a VIS-ről szóló javaslatban is tették.

⁽¹⁾ Az Eurojust ellenőrző hatóságai is érintve vannak, de kisebb mértékben.

7.2. A nemzeti adatvédelmi hatóságok által végzett ellenőrzés

A rendeletjavaslat 31. cikkének és a határozati javaslat 53. cikkének megfelelően valamennyi tagállamnak biztosítania kell, hogy a SIS II-ben található személyes adatok feldolgozásának jogszerűségét egy független hatóság ellenőrizze.

A határozati javaslat 53. cikke biztosítja azt a jogot, mely szerint a személyek kérhetik az ellenőrző hatóságtól, hogy az ellenőrizze a velük kapcsolatos adatok feldolgozásának jogszerűségét. Hasonló rendelkezést a rendeletjavaslat nem tartalmaz, mivel *lex generalis*-ként az irányelv alkalmazandó. Úgy kell tehát tekinteni, hogy a nemzeti adatvédelmi hatóságok a SIS II-vel kapcsolatban is gyakorolhatják a 95/46/EK irányelv 28. cikkében rájuk ruházott hatásköröket, beleértve a feldolgozott adatok jogszerűségének ellenőrzését is. A rendelet 31. cikkének (1) bekezdése a hatóságok feladatának pontosítása, és nem tekinthető ezen hatáskörök korlátozásának. A hatáskörök elismerését a rendeletjavaslat szövegében világossá kell tenni.

A határozati javaslat több feladatot tulajdonít a nemzeti ellenőrző hatóságoknak, mivel más a *lex generalis*-a. Ugyanakkor nem ésszerű egy olyan helyzet, amelyben az ellenőrző hatóságoknak a feldolgozott adatok kategóriájától függően különböző feladataik és hatásköreik vannak, és gyakorlati megvalósítása is igen nehéz. Ezt a helyzetet tehát el kell kerülni, vagy úgy, hogy a határozati javaslat szövegében is ugyanazokkal a hatáskörökkel ruházzák fel ezeket a hatóságokat, vagy úgy, hogy egy másik, az adatvédelmi hatóságoknak több hatáskört biztosító *lex generalis*-ra (nevezetesen a harmadik pillérben folyó adatvédelemről szóló kerethatározatra) hivatkoznak.

7.3. Az Európai Adatvédelmi Biztos által végzett ellenőrzés

Az Európai Adatvédelmi Biztos ellenőrzi, hogy a Bizottság adatfeldolgozási tevékenységei a javaslatoknak megfelelően folynak-e. Az Európai Adatvédelmi Biztosnak hasonlóképpen képesnek kell lennie a 45/2001 rendeletben meghatározott hatáskörei gyakorlására, figyelembe véve ugyanakkor azt a tényt, hogy a Bizottság hatáskörei magukkal az adatokkal kapcsolatban korlátozottak.

Hasznos még megjegyezni, hogy a 45/2001 rendelet 46. cikkének f) pontja értelmében az Európai Adatvédelmi Biztos „együttműködik a nemzeti felügyelő hatóságokkal olyan mértékben, amilyen mértékben erre e hatóságoknak saját feladatuk ellátásához szükségük van”. A tagállamokkal való együttműködés a SIS II ellenőrzése során nem csak a javaslatokból, de a 45/2001 rendeletből is következik.

7.4. Közös ellenőrzés

A javaslatok azt is elismerik, hogy szükség van a különböző érintett hatóságok ellenőrző tevékenységének összehangolására. A rendeletjavaslat 31. cikke és a határozati javaslat 53. cikke kimondja, hogy „a nemzeti ellenőrző hatóságok és az Európai Adatvédelmi Biztos aktívan együttműködnek. Az Európai Adatvédelmi Biztos e célból évente legalább egyszer ülést hív össze.”

Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli ezt a javaslatot, amely lényegében tartalmazza az ellenőrzéssel nemzeti és európai szinten megbízott hatóságok közötti – alapvető fontosságú – együttműködés kialakításához szükséges valamennyi elemet. Hangsúlyozni kell, hogy a javaslatok évi legalább egy ülésről rendelkeznek, de ezt valóban minimumnak kell tekinteni.

A rendelkezéseket (a rendeletjavaslat 31. cikke és a határozati javaslat 53. cikke) ugyanakkor az összehangolás tartalmának tekintetében pontosítani lehetne. A jelenlegi közös ellenőrző hatóság hatásköre kiterjed az Egyezményvel kapcsolatos értelmezésbeli vagy alkalmazásbeli nehézségek vizsgálatára, a független ellenőrzés vagy a hozzáférési jog gyakorlása során felmerülő problémák kivizsgálására, valamint a meglévő problémák közös megoldásához összehangolt javaslatok kidolgozására.

Az új javaslatok nem vezethetnek a közös ellenőrzés jelenlegi alkalmazási körének csökkentéséhez. Amennyiben nem kérdéses, hogy az adatvédelmi hatóságok a SIS II-vel kapcsolatban gyakorolhatják azokat az ellenőrzési hatásköröket, amelyekkel az irányelv felruházta őket, az e hatóságok közötti együttműködés a SIS II ellenőrzésének több szempontját is magában foglalhatja, beleértve a jelenlegi közös ellenőrző hatóság által a Schengeni Egyezmény 115. cikke alapján végzett feladatokat.

Hasznos lenne ugyanakkor, ha a teljes világosság kedvéért ezt kifejezetten megemlítenék a javaslatokban.

8. BIZTONSÁG

A SIS II optimális biztonsági szintjének kialakítása és fenntartása alapvető követelmény az adatbázisban tárolt személyes adatok megfelelő védelmének biztosítása szempontjából. A megfelelő védelmi szint elérése érdekében megfelelő biztosítékokat kell bevezetni a rendszer infrastruktúrájával és az érintett személyekkel kapcsolatos lehetséges kockázatok kezelésére. Erre a javaslat több része kitér, és e kérdésben még némi javítás szükséges.

A javaslat 10. és 13. cikke több intézkedést is tartalmaz az adatbiztonság érdekében, és meghatározza, mely visszaéléseket kell megelőzni. Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli, hogy a biztonsági intézkedések rendszeres (ön)ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket illesztettek ezekbe a cikkekkbe.

Ugyanakkor a határozati javaslat 59. cikkének és a rendeletjavaslat 34. cikkének – melyek az ellenőrzésre és az értékelésre vonatkoznak – nem csak az eredmény, a költséghatékonyság és a szolgáltatásminőség szempontjaira kell kiterjedniük, hanem a jogi követelményeknek való megfelelésre is, különösen az adatvédelem területén. Az Európai Adatvédelmi Biztos ezért azt javasolja, hogy ezen cikke alkalmazási körét terjesszék ki az eljárások jogszerűségének ellenőrzésére és az azokkal kapcsolatos jelentéstételre.

Ezen túlmenően a határozati javaslat 10. cikke (1) bekezdésének f) pontja vagy 18. cikke és a rendeletjavaslat 17. cikke – amelyek az adatokhoz való hozzáféréshez kellően felhatalmazott személyzetre vonatkoznak – kiegészítéseként meg kell határozni, hogy a tagállamoknak (valamint az Europol-nak és az Eurojust-nak) biztosítaniuk kell a pontos felhasználói profilok rendelkezésre állását (amelyeket ellenőrzés céljából a nemzetközi ellenőrző hatóságok rendelkezésére kell bocsátani). A felhasználói profilokon kívül a tagállamoknak létre kell hozniuk a felhasználók személyazonosságát tartalmazó teljes listát, és ezeket folyamatosan frissíteniük kell. Ugyanez vonatkozik értelemszerűen a Bizottságra is.

Ezeket a biztonsági intézkedéseket ellenőrzési és szervezési biztosítékok egészítik ki. A javaslatok 14. cikke felsorolja mindazokat a feltételeket és célokat, amelyek alapján valamennyi adatfeldolgozási műveletről nyilvántartást kell vezetni. Ezeket a nyilvántartásokat nemcsak az adatvédelem ellenőrzésére és az adatbiztonság biztosítására tárolják, hanem a SIS II 40. cikkben előírt rendszeres önellenőrzésének megerősítéséhez is. Ezek az önellenőrzési jelentések elősegítik a felügyeleti hatóságok feladatainak hatékony végrehajtását, amelyek ily módon be tudják azonosítani a leggyengébb pontokat, és saját önellenőrzésük során ezekre tudnak összpontosítani.

Amint a vélemény korábbi részében már említésre került, a rendszerhez való hozzáférési pontok megtöbbszörözésének szükségességét körültekintően indokolni kell, mivel az automatikusan megnöveli a visszaélések veszélyét. A javaslatok 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának következképpen elő kell írnia a második hozzáférési pont szükségességének konkrét bizonyítását.

A javaslatok nem indokolják világosan a központi rendszer nemzeti szintű másolatainak szükségességét, és komoly aggodalmat keltenek a rendszer egészének veszélyességi szintje és biztonsága tekintetében, mint például az alábbiak:

- a másolatok többszöröződése megnöveli a visszaélések veszélyét (különösen az új típusú adatok, mint például a biometrikus adatok jelenlétét is figyelembe véve);

- a másolatok által érintett adatok nincsenek pontosan meghatározva;

- a 9. cikkben foglalt, pontossággal, minőséggel és rendelkezésre állással kapcsolatos követelmények komoly technikai kihívást jelentenek, és ezáltal a rendelkezésre álló technológia fejlődésének megfelelően megnöveli a költségeket;

- a másolatok nemzeti hatóságok általi ellenőrzése további emberi és anyagi erőforrásokat követelhet meg, amelyek elképzelhető, hogy nem minden esetben állnak rendelkezésre.

Figyelemmel a kockázatokra az Európai Adatvédelmi Biztos sem a nemzeti másolatok szükségességéről (tekintetbe véve a rendelkezésre álló technológiákat), sem az azok használatából eredő többletértékről nincs meggyőződve. Azt javasolja, hogy töröljék annak lehetőségét, hogy a tagállamok nemzeti másolatokat használjanak.

Ha azonban mégis nemzeti másolatokat készítenek, az Európai Adatvédelmi Biztos emlékeztet, hogy nemzeti használatuk során a célhoz kötöttség elvét következetesen kell alkalmazni. A nemzeti másolatot hasonlóképpen kizárólag a központi adatbázison keresztül lehet kérni.

A személyes adatok feldolgozásának jogszerűsége az adatbiztonság és az adatsértetlenség szigorú betartásán alapul. Az Európai Adatvédelmi Biztos hatékony módon ellenőrizni fogja ezeket a folyamatokat, amennyiben az adatbiztonságon kívül az adatok sértetlenségét is ellenőrizheti a rendelkezésre álló naplókon keresztül. A 14. cikk (6) bekezdését ki kell tehát egészíteni az „adatsértetlenséggel”.

9. KOMITOLÓGIA

A javaslatok több olyan esetben is komitológiai eljárást írnak elő, ahol a SIS II végrehajtásával vagy irányításával kapcsolatos technológiai jellegű döntésre van szükség. Ahogyan a VIS-ről szóló véleményben hasonló okokból már szerepel, ezek a döntések jelentős hatással lesznek a célhoz kötöttség és az arányosság elvének megfelelő alkalmazására.

Az Európai Adatvédelmi Biztos figyelmeztet arra, hogy az adatvédelemre lényeges hatást gyakorló döntéseket – mint például az adatokhoz való hozzáférésre és az adatok bevitelére, a kiegészítő információk cseréjére, az adatok minőségére és figyelmeztető jelzések közötti összeegyeztethetőségre, a nemzeti másolatok technikai megfelelőségére, stb. vonatkozó döntéseket – rendelet vagy határozat formájában kell meghozni, lehetőleg az együtt döntési eljárás alkalmazásán keresztül⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ezzel kapcsolatban lásd még az Európai Adatvédelmi Biztosnak a vízuminformációs rendszerről szóló véleménye 3.12. pontját és az Európai Adatvédelmi Biztosnak az elektronikus hírközlési közszolgáltatások nyújtásával összefüggésben feldolgozott adatok megőrzéséről szóló irányelvjavaslatról szóló, 2005. szeptember 26-án kiadott véleményének 60. pontját.

Az adatvédelemre hatással levő egyéb esetekben az Európai Adatvédelmi Biztosnak lehetőséget kell biztosítani, hogy véleményyt nyilvánítson a bizottságok általi választásokról.

Az Európai Adatvédelmi Biztos tanácsadói szerepét a határozat 60. és 61. cikkében, valamint a rendelet 35. cikkében rögzíteni kell.

A figyelmeztető jelzések összekapcsolására vonatkozó technikai szabályok konkrét esetében (a rendelet 26. és a határozat 46. cikke) a komitológia egy eltérő módjának (tanácsadó a határozat esetében és szabályozó a rendelet esetében) szükségessége további magyarázatra szorul.

10. INTEROPERABILITÁS

Mivel a Bizottságnak a kialakulóban lévő uniós rendszerek interoperabilitásáról szóló közleménye még mindig nem készült el, a tervezett, de még meg nem határozott szervi együttműködés többletértékét nehéz megfelelően értékelni.

Ezzel összefüggésben az Európai Adatvédelmi Biztos hivatkozni kíván a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2004. március 25-i tanácsi nyilatkozatra, amelyben a Bizottság felkérést kap arra, hogy javaslatokat nyújtson be az információs rendszerek (SIS, VIS és Eurodac) közötti interoperabilitás és szinergiák erősítése érdekében. Hivatkozni kíván továbbá a jelenleg folyó tárgyalásokra is, amelyek arról szólnak, hogy a jövőben mely szervezetet bízzák meg a nagy rendszerek irányításával (lásd e vélemény 3.8. pontját is).

Az Európai Adatvédelmi Biztos a vízuminformációs rendszerről szóló véleményében már megállapította, hogy az interoperabilitás kritikus és rendkívül fontos követelménye az olyan összetett informatikai rendszerek hatékony működésének, mint a SIS II. Az interoperabilitás lehetővé teszi az összköltségek következetes csökkentését, valamint a heterogén elemek természetes feltorlódásának elkerülését.

– Az e politika valamennyi alkotóelemére ugyanazon eljárási szabály bevezetésén keresztül az interoperabilitás hozzájárulhat azon célkitűzés eléréséhez, hogy egy olyan területen tartsák fenn a biztonság magas szintjét, amelyben a tagállamok között nincs belső határellenőrzés. Rendkívül fontos ugyanakkor megkülönböztetni az interoperabilitás két szintjét:

– Az uniós tagállamok közötti interoperabilitás mindenképpen kívánatos; a valamely tagállam hatóságai által küldött figyelmeztető jelzéseknek ugyanis interoperábi-

lisnak kell lenniük a bármely más tagállam által küldött figyelmeztető jelzésekkel.

– Ennél sokkal inkább megkérdőjelezhető a különböző célokból vagy harmadik országok rendszereivel kiépített rendszerek közötti interoperabilitás.

A rendszer céljainak körülhatárolására és a „funkcióbeli csúszások” megelőzésére használt, rendelkezésre álló biztosítékok között a különböző technológiai szabványok használata hozzájárulhat ehhez az elhatároláshoz. Továbbá a két különböző rendszer közötti interakció bármely formáját szigorúan dokumentálni kellene. Az interoperabilitás nem teremthet olyan helyzetet, amelyben egy hatóság, amely nem jogosult bizonyos adatokhoz való hozzáférésre vagy az adatok használatára, egy másik információs rendszeren keresztül hozzáférést szerezhet. Amennyire az a javaslatokból kiolvasható, úgy tűnik például, hogy a SIS II működésének első éveiben nem fog automatikus ujjlenyomat-azonosító rendszer (AFIS) rendelkezésre állni; csak egy jövőbeni biometrikus keresőprogramra való utalás található bennük. Amennyiben felmerül annak lehetősége, hogy más uniós rendszerek AFIS-át használják, azt az ilyen szervi együttműködés által megkövetelt biztosítékok használata mellett világosan dokumentálni kell.

Az Európai Adatvédelmi Biztos ismételt hangsúlyozni kívánja, hogy a rendszerek interoperabilitásának végrehajtása nem sértheti a célhoz kötöttség elvét, és hogy minden, e témával kapcsolatos javaslatot be kell nyújtani hozzá.

11. A KÖVETKEZTETÉSEK ÖSSZEFOGLALÁSA

11.1. Általános szempontok

1. Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli a javaslatok számos vonatkozását, amelyek a jelenlegi helyzethez képest néhány ponton javulást jelentenek. Elismeri, hogy az adatvédelemre vonatkozó rendelkezéseket általában véve nagy körültekintéssel dolgozták ki.

2. Az Európai Adatvédelmi Biztos hangsúlyozza, hogy az összetett új jogi szabályozásnak

– biztosítania kell az adatvédelem magas szintjét,

– kiszámíthatónak kell lennie a polgárok és az adatokat használó hatóságok számára,

– következetesnek kell lennie a különböző (első vagy harmadik pillérbeli) keretek között történő alkalmazása során.

3. Másfelől az olyan új elemeknek a SIS II-höz való hozzáadását, amelyek megnövelhetik a rendszer befolyását az egyének életére, a véleményben leírt szigorúbb biztosítékok alkalmazása mellett kell végrehajtani. Itt különösen az alábbiakra kell gondolni:
- A SIS II-höz való hozzáférést nem lehet meggyőző indoklás nélkül új hatóságok számára biztosítani. A hozzáférést a lehetőségekhez mérten korlátozni kell mind az elérhető adatok, mind a felhatalmazott személyek tekintetében.
  - A figyelmeztető jelzések közötti összekapcsolások sosem vezethetnek – még közvetve sem – a hozzáférési jogok megváltoztatásához.
  - El nem fogadott jogszabályok nem tekinthetők a SIS II-be való adatbevitel (a beléptetés megtagadása céljából kiadott figyelmeztető jelzés) érvényes jogalapjának.
  - A járművek forgalmi engedélyének kiadásáért felelős hatóságok hozzáféréseinek jogalapját felül kell vizsgálni, mivel ez a hozzáférés alapvetően a bűnözés elleni küzdelmet szolgálja.
  - Az Európai Adatvédelmi Biztos elismeri, hogy a biometrikus adatok használata javítja a rendszer működését és segíti a személyazonossággal való visszaélés áldozatait. Ugyanakkor úgy tűnik, hogy bevezetésük hatásait nem gondolták át kellőképpen, valamint ezen adatok megbízhatóságát is túlbecsülték.
- 11.2. **Egyedi megjegyzések**
1. Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözlöi, hogy a Bizottság elismerte, a 45/2001 rendeletet kell alkalmazni minden, a SIS II-ben általa végzett adatfeldolgozási tevékenység során, mivel ez hozzájárul az egyének alapvető jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó szabályok következetes és egységes alkalmazásához a személyes adatok feldolgozása tekintetében.
  2. A szigorú célhoz kötöttség nemzeti szintű biztosítása érdekében az Európai Adatvédelmi Biztos azt javasolja, hogy a SIS II javaslatokba (konkrétan a rendeletjavaslat 21. cikkébe, valamint a határozati javaslat 40. cikkébe) vegyenek bele egy, a Schengeni Egyezmény jelenlegi 102. cikke (4) bekezdésével azonos célú rendelkezést, amely korlátozza a tagállamok lehetőségét, hogy az adatok olyan felhasználására vonatkozó rendelkezéseket hozzanak, amely a SIS II szövegekben nem szerepel.
  3. Amikor egy hatóságnak hozzáférést biztosítanak a SIS II-höz, az alábbi szigorú feltételeket kell alkalmazni:
    - A hozzáférésnek összeegyeztethetőnek kell lennie a SIS II általános céljaival és összhangban kell lennie annak jogalapjával.
    - A SIS II-höz való hozzáférés szükségességét bizonyítani kell.
    - Az adatok felhasználását kifejezetten és korlátozó módon meg kell határozni.
    - A hozzáférés feltételeit meg kell határozni és korlátozni kell. Naprakész listát kell készíteni a SIS II-höz való hozzáférésre feljogosított személyekről, az Eurojust és az Eurojust tekintetében is.
    - Az, hogy ezen hatóságok hozzáféréssel rendelkeznek a SIS II adatokhoz, soha nem képezhet jogalapot ahhoz, hogy a rendszerbe olyan adatokat vigyenek be, vagy a rendszerben olyan adatokat tároljanak, amelyek nem célravezetőek azon konkrét figyelmeztető jelzés szempontjából, amelynek a részét képezik.
    - Az adatmegőrzés időtartamát nem lehet meghosszabbítani, amennyiben ez nem szükséges azon cél eléréséhez, amely miatt az adatot bevitték.
  4. Az Európai Adatvédelmi Biztos arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az Eurojust és az Eurojust konkrét esetében pontosan határozza meg, mely feladatok elvégzéséhez indokolt a hozzáférés. Az Eurojust és az Eurojust általi hozzáférést továbbá azon személyek adataira kell korlátozni, akiknek a neve ezen szervezetek anyagaiban már szerepel. Javasolt, hogy az Eurojust és az Eurojust számára csak egy hozzáférési pontot biztosítsanak.
  5. A beléptetés megtagadása céljából kiadott figyelmeztető jelzések tekintetében a még el nem fogadott jogszabályokon alapuló rendelkezéseket vagy törölni kell, vagy oly módon kell őket – a már meglévő jogszabályok alapján – újrafogalmazni, hogy az érintett személyeknek lehetőségük legyen megtudni, hogy a hatóságok milyen intézkedéseket hozhatnak velük kapcsolatban.
  6. Az adatmegőrzési időszakot megfelelő komoly indok nélkül meghosszabbították. Amennyiben nincs meggyőző indok, a megőrzési időket – különösen a leplezett figyelés és a célzott ellenőrzés céljából kiadott figyelmeztető jelzések esetében – a jelenlegi időtartamra kell csökkenteni.

7. A Bizottság szerepe az operatív irányítás. A Bizottságnak a rendszer fejlesztésében és fenntartásában játszott fő szerepe mellett ezt sajátos adatkezelői szerepnek kell tekinteni. Ez a szerep túlmutat az adatfeldolgozó szerepén, de korlátozottabb egy rendes adatkezelő szerepénél, mert a Bizottság nem fér hozzá a SIS II-ben feldolgozott adatokhoz.

A javaslatok 12. cikkét ki kell egészíteni azzal, hogy a szerepének keretében a Bizottságnak rendszeresen javasolnia kell az ezen a területen rendelkezésre álló legmodernebb technológiák alkalmazását, amelyek növelik az adatvédelem és a biztonság szintjét.

8. A tagállamok szerepét illetően pontosítani kell, hogy mely hatóságok töltnek be adatkezelői funkciókat.

9. Az érintett tájékoztatására vonatkozóan az alábbiakat kell figyelembe venni:

– A rendeletjavaslatban a következő néhány információval kell kiegészíteni a listát: az adatmegőrzés időtartama, a figyelmeztető jelzést kiadó határozattal kapcsolatos felülvizsgálati kérelem vagy a határozat elleni fellebbezés benyújtásához való jog megléte, az adatvédelmi hatóság segítségnyújtása igénybevételének lehetősége, valamint a jogorvoslat lehetősége.

A tájékoztatás időpontjával kapcsolatosan kötelezővé kell tenni, hogy a figyelmeztető jelzéssel kapcsolatos információkat elsőként az azt indokoló határozatban adják meg.

– A határozati javaslat 50. cikkét oly módon kell módosítani, hogy a tájékoztatáshoz való jog gyakorlásához az érintettnek ne kelljen kérelmet benyújtania.

10. A hozzáférés iránti kérelem megválaszolásának határidejével kapcsolatban már önmagában az a tény is üdvözlendő, hogy a javaslatok határidőket szabnak meg. Amennyiben a nemzeti jogszabályok szintén meghatároznak határidőket, világossá kell tenni, hogy az érintett számára kedvezőbb határidőket kell alkalmazni.

Ezen túlmenően hasznos lenne meghatározni, hogy a hozzáférési jog gyakorlása során az adatvédelmi hatóságoknak kötelező aktívan együttműködniük.

11. A jogorvoslathoz való jogot illetően az Európai Adatvédelmi Biztos a 30. és 52. cikkben található területi korlátozás elhagyását javasolja.

12. A nemzeti adatvédelmi hatóságok hatáskörét illetően az alábbiakat kell figyelembe venni:

– a rendeletben: úgy kell tekinteni, hogy a SIS II-vel kapcsolatban minden, a 95/46/EK irányelv 28. cikkében rájuk ruházott hatáskört gyakorolhatják; ezt a rendeletjavaslat szövegében pontosítani kell.

– a határozati javaslatban: az ellenőrző hatóságokat ugyanazokkal a hatáskörökkel kell felruházni, mint a rendeletben/irányelvben.

13. Az Európai Adatvédelmi Biztos hatáskörével kapcsolatban a következőket kell figyelembe venni: az Európai Adatvédelmi Biztosnak képesnek kell lennie a 45/2001 rendeletben meghatározott hatáskörei gyakorlására, figyelembe véve ugyanakkor azt a tényt, hogy a Bizottság hatáskörei magukkal az adatokkal kapcsolatban korlátozottak.

14. Az összehangolt ellenőrzésre vonatkozóan a következőket kell tekintetbe venni: a javaslatok azt is elismerik, hogy szükség van a különböző érintett hatóságok ellenőrző tevékenységének összehangolására. Az Európai Adatvédelmi Biztos üdvözli azt a tényt, hogy a javaslatok lényegében tartalmazzák az ellenőrzéssel nemzeti és európai szinten megbízott hatóságok közötti együttműködés kialakításához szükséges valamennyi elemet. A rendelkezéseket (a rendeletjavaslat 31. cikke és a határozati javaslat 53. cikke) ugyanakkor az összehangolás tartalmának tekintetében pontosítani lehetne.

15. A javaslat 10. és 13. cikke számos, az adatbiztonsággal kapcsolatos intézkedést tartalmaz; a biztonsági intézkedések rendszeres (ön)ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések beillesztése üdvözlendő.

– Ugyanakkor a határozati javaslat 59. cikkének és a rendeletjavaslat 34. cikkének – melyek az ellenőrzésre és az értékelésre vonatkoznak – nem csak az eredmény, a költséghatékonyság és a szolgáltatásminőség szempontjaira kell kiterjedniük, hanem a jogi követelményeknek való megfelelésre is, különösen az adatvédelem területén. Ezeket a rendelkezéseket ennek megfelelően módosítani kell.

– Ezen túlmenően a határozati javaslat 10. cikke (1) bekezdésének f) pontja vagy 18. cikke és a rendeletjavaslat 17. cikke kiegészítéseként meg kell határozni, hogy a tagállamoknak, az Euro-pol-nak és az Euro-just-nak biztosítaniuk kell a pontos felhasználói profilok rendelkezésre állását (amelyeket ellenőrzés céljából a nemzetközi ellenőrző hatóságok rendelkezésére kell bocsátani). A felhasználói profilokon kívül a tagállamoknak létre kell hozniuk a felhasználók személyazonosságát tartalmazó teljes listát, és ezeket folyamatosan frissíteniük kell. Ugyanez vonatkozik a Bizottságra is.

– A személyes adatok feldolgozásának jogszerűsége az adatbiztonság és az adatsértetlenség szigorú betartásán alapul. Az Európai Adatvédelmi Biztos fel kell hatalmazni arra, hogy a rendelkezésre álló naplókön keresztül az adatbiztonságon kívül az adatok sértetlenségét is ellenőrizhesse. A 14. cikk (6) bekezdését ki kell tehát egészíteni az „adatsértetlenséggel”.

16. A nemzeti másolatok használata további kockázatokat rejthet magában. Az Európai Adatvédelmi Biztos nincs meggyőződve sem a nemzeti másolatok szükségességéről (tekintetbe véve a rendelkezésre álló technológiákat), sem az azok használatából eredő többletértékről. Azt javasolja, hogy kerüljék, vagy legalább jelentősen korlátozzák a tagállamok azon lehetőségét, hogy nemzeti másolatokat készítsenek, akkor nemzeti használatuk során a szigorú célhoz kötöttségi elvet kell alkalmazni. A nemzeti másolatból adatot kizárólag a központi adatbázishoz hasonlóan lehet kérni.
17. A komitológiával kapcsolatban az alábbiakra kell figyelmet fordítani: az adatvédelemre lényeges hatást gyakorló döntéseket rendelet vagy határozat formájában kell meghozni, lehetőleg az együttdöntési eljárás alkalmazásán keresztül.

Azokon a területeken, ahol a komitológiai eljárást alkalmazzák, az Európai Adatvédelmi Biztos tanácsadói szerepét rögzíteni kell a határozat 60. és 61. cikkében, valamint a rendelet 35. cikkében.

18. A rendszerek interoperabilitásának végrehajtása nem sérti a célhoz kötöttség elvét, és minden e témával kapcsolatos javaslatot be kell nyújtani az Európai Adatvédelmi Biztosnak.

Kelt Brüsszelben, 2005. október 19-én.

Peter HUSTINX

Európai Adatvédelmi Biztos
